

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SKMA —1979—	SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы		32 беттің 1 беті
Дәріс кешені		

ДӘРІС КЕШЕНІ

Пән
Пән коды
БББ
Сағат саны
Курс, семестр
Дәрістер

Фармакология
Farm 2206
6B10111- «Қоғамдық денсаулық »
150/5 кредит
2/4
15

ОҢТҮСТИК-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 2 беті
Дәріс кешені	

Дәріс кешені пәннің жұмыс бағдарламасына (силлабус) «Қоғамдық денсаулық » сәйкес әзірленген және кафедра мәжілісінде талқыланды

Хаттама № 11 « 10 » 06 2024ж.

Кафедра ментеруші, ф.ғ.к., профессор м.а.

 Токсанбаева Ж.С.

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SKMA —1979—	SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы		32 беттің 3 беті
Дәріс кешені		

Дәріс № 1

- Тақырыбы: Кіріспе. Жалпы фармакология.**
- Мақсаты.** Білім алушыларды фармакология пәнімен, фармакологияның қысқаша тарихымен, жаңа дәрілік құралдардың іздестіру бағыттарымен, фармакокинетика және фармакодинамика ұғымдарымен, фармакологиялық терминологиямен таныстыру.
- Лекция тезистері.**

Фармакология – химиялық құрылымдардың тірі ағзалармен әсерлесуін зерттейтін ғылым. Негізінен фармакология әртүрлі ауруларды алдын-алу және емдеу үшін қолданатын дәрілік құралдарды изгереді.

Фармакологияның негізгі міндеті – жаңа, тиімділігі жоғары дәрілік құралдарды іздестіру болып табылады.

Фармакология медико-биологиялық ғылым болғандықтан, зерттеу және практикалық медицинаның әртүрлі аймақтарымен байланыстыры өте зор.

Патология жағдайында адам ағзасына дәрілік заттардың әсер етуін клиникалық фармакология зерттейді.

Дәрі туралы ғылым – қоне заманнан белгілі медициналық тәртіп болып есептелінеді. Алғашқы дәрілер көбінесе өсімдіктіктерден алынатын. X ғасырда Әмір сүрген Абу-Али Ибн Сина жазылымдарында өсімдік текті дәрілердің көп тізімі келтірілген. Бұл құралдардың кейбіреулері қазіргі уақытта да қолданады. Мысалы: камфора, ит жидек, кара күйе препараттары және т.б.

XVIII ғасырдың басында дәрігерлер өсімдік текті дәрілерден басқа да бейорганикалық дәрілік құралдарды қолданған. Медициналық практикада бейорганикалық заттарды бірінші болып Парацельс қолданған. Ол практикалық медицинаға: темір, сынап, корғасын, мыс, мышьяк, күкірт қоспаларын енгізді.

XIX ғасырда ғылыми фармакологияның дамуы басталды. Бұл кезде өсімдік құралдардан олардың әсер етуші заттары таза түрінде бөлінді, синтетикалық жолмен затар жасалынды және дәрілік заттардың фармакологиялық қасиеттерін эксперименттік зерттеулері басталды.

XIX ғасырдың ортасында алғашқы эксперименттік фармакология лабораториялары ашылды. С.П. Боткин клиникасының фармакология лабораториясында жүрек гликозидтері, ыстықты түсіретін заттар, ащылар және т.б. зерттелінді.

Жаңа дәрілік құралдарды іздестіру бағыттары: I. Препараттардың химиялық синтезі: 1. Бағытталған синтез: А. Биогенді заттарды жасау; Б. Антиметаболиттерді жасау; В. Белгілі активтілігі бар құралдардың молекулаларын модификациялау; Г. Дәрілік құрал әсерлесетін субстраттың құрамын зерттеу; Д. Қажетті қасиеттері бар екі дәріні қосу; Е. Ағзадағы заттардың химиялық өзгерістерге ұшырауына байланысты, заттардың синтезін жасау. 2. Эмпирикалық жол: А. Кездейсоқтық әдіс; Б. «Скрининг» әдісі. II. Препараттардың дәрілік шикізаттардан алынуы және жекеленген заттардың бөлінуі: 1. Жануарлардан алынуы; 2. Өсімдіктерден алынуы; 3. Минералдардан алынуы. III. Саңырауқұлақтардың және микроорганизмдердің әмір сүру өнімдерінен дәрілік заттардың алынуы.

Фармакологияны жалпы және жеке фармакологияға бөледі. Жалпы фармакология – дәрілік заттардың тірі ағзалармен байланыстырының жалпы зандарын зерттейді. Жеке фармакологияда – фармакологиялық топтар мен жеке препараттар талқыланады. Екі бөлімде де негізгі назар фармакокинетика мен фармакодинамикаға аударылады.

Фармакокинетика – заттардың сінірілуін, ағзада таралуын, метаболизмін және шығарылуын зерттейтін фармакологияның бір бөлімі (Сурет 1). Фармакодинамика –

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 4 беті
Дәріс кешені	

заттардың биологиялық эффектілерін, оладың жинақталуын, әсер ету механизмін, рецепторлармен байланысуын зерттейтін болім.

Дәрілердің емдеу немесе алдын-алу мақсатымен қолдануы оларды ағзаға енгізуден басталады. Енгізу жолына эффектінің даму жылдамдығы, оның ұзақтығы байланысты болады.

Енгізу жолдарын екі түрге бөледі: 1) энтеральды жол (ас қорыту трактысы арқылы) 2) парентеральды жол (ас қорыту трактісінен тыс).

Энтеральды жолдарға: ауыз қуысы арқылы, тіл астына, он екі елі ішекке және тік ішекке (ректальды) енгізу жолдары жатады.

Кейбір заттардың сінірлігі (абсорбциясы) ас казанда өтеді, бірақ көбінесе дәрілік заттар аш ішектен сінірледі.

Сінірлі механизмдері (Сурет 2): 1) Пассивті диффузия – жасуша мемранасы арқылы өтуі. Ол концентрация градиентіне байланысты болады. Бұл жолмен липофильді заттар өтеді; 2) Фильтрация – мембрана түтікшілері арқылы өтуі. Ол гидростатикалық және осмостық қысымға байланысты болады. Бұл жолмен су, иондар және ұзақ гидрофильді молекулалар өтеді; 3) Активті транспорт – заттарды тандаумен, екі заттың бір тасымалдаушы механизмге бәсекелесуімен, концентрация градиентіне қарсы тасуымен және энергияның шығындауымен сипатталынады. Бұл жолмен гидрофильді молекулалар, бейорганикалық иондар, қанттар, аминқышқылдары өтеді; 4) Пиноцитоз – жасуша мемранасының инвагинациясы болып, көпіршік немесе вакуоль түзіледі. Ол көпіршіктің ішінде сұйықтықта араласқан дәрілік заттар болады. Көпіршік цитоплазмадан өтіп, жасуша ішіне экзоцитоз арқылы заттарды босатады.

Биотиімділік – препараттың алғашқы дозасына байланысты өзгермеген заттың мөлшерін көрсетеді. Энтеральды енгізу кезіндегі биотиімділік – заттың ас қорыту трактысынен сінірлігімен, бауыр бөгеті арқылы өкенде жоғалуымен байланысты болады. Қүре тамырға енгізгенде биотиімділік 100 % деп алынады.

Парентеральды жолдарға: тері астына, бұлшық етке, қүре тамырға, артерия ішіне, интерстирнальды (төске), құрсақ ішіне, ингаляциялық, ми қабаттарына жатады.

Заттар сінірлігеннен кейін олар қанға сінірліп, әртүрлі мүшелер мен ұлпаларға таралады. Заттардың таралуына биологиялық бөгеттер әсерлерін тигіздеді. Оларға жасушалар қабырғасы, жасуша мембраналары, гематоэнцефалды және плацентарлы бөгеттер жатады.

Дәрілік құралдар ағзада жасушаішілік және жасушадан тыс деполарда сақталынуы мүмкін. Экстрацелюларлы депога плазма белогын жатқызуымызға болады. Кейбір заттар дәнекер ұлпаларда, сүйек ұлпаларында жинақталынады. Майлы депода липофильді заттар сақталынады (мысалы, наркозға арналған дәрілер).

Дәрілік құралдар ағзада биотрансформацияға ұшырайды (дәрілердің химиялық өзгерістерге ұшырауы). Өзгерілмеген күйде көбінесе жоғары гидрофильді иондалған молекулалар шығарылады. Биотрансформацияның екі түрі бар: 1) метаболитті трансформация 2) конъюгация

Метаболитті трансформация – тотығу, тотықсыздану және гидролиз арқылы өтетін заттардың өзгеруі. Мысалы: тотығу арқылы – имизин, эфедрин, гистамин, фенацетин, кодеин, тотықсыздану арқылы – хлоралгидрат, левомицетин, нитразепам, гидролиз арқылы – новокаин, атропин, дитилин, ацетилсалациил қышқылы жүреді.

Конъюгация – биосинтетикалық процесс, яғни дәрілік затка немесе оның метаболиттеріне химиялық топшалардың қосылуы. Мысалы, метилдену (гистамин), ацетилдену (сульфаниламидтер), глюкорон қышқылымен қосылуы (морфин, оксазепам), сульфатану (левомицетин, фенол), глутатионмен қосылуы (парацетамол). Метаболиттік

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SKMA —1979—	SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы		32 беттің 5 беті
Дәріс кешені		

трансформация және конъюгация кезінде заттар суда жақсы еритін метаболиттер мен конъюгаттарға айналады. Бұл ары қарай заттардың ағзадан шығу процестерін жеңілдетеді және дәрілер өзінің биологиялық активтілігін жоғалтады. Дәрілер, олардың метаболиттерімен конъюгаттары негізінен несеппен және өтпен шығарылады. Бүйректе шумақ капиллярлар мембраннында фильтрация процесі өтеді. Бұл жолмен органикалық қышқылдар мен негіздер, пенициллиндер т.б. өтеді. Заттардың шығарылуы бүйрек түтікшелерінде өтетін реабсорбция процесіне байланысты болады. Бүйрек клиренсі – біршама уақытта қанның белгілі көлемінің тазартылу жылдамдығының көрсеткішін айтамыз. Кейбір препараттар және олардың өзгерілген өнімдері көп мөлшерде өтпен ішекке, одан экскременттермен шығарылады. Олар жартылай ішек-бауыр циркуляциясына түсүі мүмкін. Газ тәрізді және ұшқыш заттар өкпемен шығарылады. Кейбір препараттар сілекей бездерімен (йодидтер), тері бездерімен (лептраға қарсы дәрі – дитофал), асқазан бездерімен (хини, никотин), ішек бездерімен (органикалық қышқылдар), жас бездерімен (рифампицин) шығарылады. Кейбір заттар (ұйықтататын дәрілер, анальгетиктер, этил спирті, никотин) лактация кезінде сүт бездерімен шығарылады. Жартылай өмір периоды ($t_{1/2}$) – заттың қан плазмасындағы мөлшерінің 50%-ға төмендеу уақытын көрсетеді. Оны білу заттардың дұрыс дозалануына қажетті.

Заттың қолданған жерде пайда болған әсерін – жергілікті әсер деп атайды. Мысалы, бүркеуші заттар шырышты қабықты жауып, афферентті жүйкелердің қозуын азайтады. Заттың сінірліп, жалпы қан айналымына, одан кейін ұлпаларға түскеннен кейінгі басталған әсерін резорбтивті әсер деп атайды.

Жергілікті және резорбтивті дәрілердің әсері тікелей немесе рефлекторлы болуы мүмкін. Тікелей заттардың ұлпалармен қосылған жерінде пайда болады. Рефлекторлы әсерде заттар экстеро–немесе интерорецепторларға әсер етіп, солар арқылы атқарушы мүшелердің жағдайын өзгертеді. Мысалы, күре тамырға енгізілетін лобелин препараты каротидті шумакта орналасқан хеморецепторлардың қоздыру нәтижесінде рефлекторлы түрде тыныс алу орталығын қуаттандырады да, тыныстың көлемін және жиілігін жоғарылатады.

4. Иллюстрациялық материал: электронды слайдтар

5. Эдебиеттер: қосымша №1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. Фармакологияны ғылым ретінде қалай суреттеуге болады?
2. Фармакологияның қандай бөлімдерін білесіз?
3. Препараттарды алу үшін қандай көздер пайдаланады?
4. Фармакокинетика нені оқытады?
5. Фармакодинамика нені оқытады?

Дәріс № 2

1. Тақырыбы: Холинергиялық дәрілік құралдар.

2. Мақсаты: Білім алушыларды эфферентті иннервацияға әсер ететін дәрілермен (холинергік дәрілермен) таныстыру. Холинергиялық дәрілермен уланғанда көмек беру шараларымен таныстыру.

3. Лекция тезистері

Шеткерлік жүйке жүйесі жүйкелерден және ганглийлерден тұрады. Шеткерлік жүйке жүйесінің афферентті және эфферентті бөліктерін ажыратады. Мүшелерден және ұлпалардан ОЖЖ-іне қозуды өткіzetін жүйке талшықтары-афферентты (сезімталды) деп аталауды. ОЖЖ-інен мүшелер мен ұлпаларға қозуды өткіzetін жүйке талшықтары-

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 6 беті
Дәріс кешені	

эфферентты деп аталынады. Осыған байланысты афферентты және эфферентты шеткерлік жүйке жүйелеріне әсер ететін фармакологиялық құралдарды айырады.

Ацетилхолин холинергиялық жүйке талшықтардың ұштарынан бөлініп клетка мембранасындағы рецепторларды қоздырады. Бұл рецепторларды холинорецепторлар деп атайды. Холинорецепторларды қоздыратын заттар - холиномиметиктер, ал тежейтін холиноблокаторлар деп аталынады.

Ацетилхолиннің әсері өте қысқа, себебі ацетилхолинэстераза ферментты оның гибролизын шақыртады. Ацетилхолинэстеразаның бөгетін шақыратын заттар - антихолинэстеразды деп аталынады. Әртүрлі синапстардың холинорецепторлардың фармакологиялық заттарға сезімталдықтары бірдей емес. Парасимпатикалық жүйке талшықтардың ұшарының қасындағы мүшелер және ұлпалар клеткаларының холинорецепторлары мускаринның (мухомор санырауқұлағының алкалоиды) қозу әсеріне сезімтал. Бұндай рецепторлар M-холинорецепторлар (мускарин сезімтал холинорецепторлар) деп аталынады.

Эфферентты иннервацияның басқа холинорецепторлері никотинге (шылым алкалоиды) жоғары сезімтал, сондықтан оларды H-холинорецепторлар (никотин сезімтал рецепторлар) деп атайды.

M-холиномиметикалық заттар мүше және ұлпа клеткаларының M-холинорецепторларын қоздырады. M-холиномиметикалық заттардың әсерінен көздің қарашығының тарылуы, жүректің жиырылуының азаюы, қан тамырлардың кеңеюі, АҚ-ның төмендеуі, бронх бұлшық еттерінің тонусы жоғарылауы, ИКТ-ның, қуықтың перисталькасының күшесі, без секрециясының (сілекей, бронх, ИКТ бездерінің) күшесі болады.

M-холиномиметикалық құралдардан медицинада пилокарпин және ацеклидин қолданылады.

Дозасы асып кеткенде сілекей ағуы, іш өтуі пайда болады. M-холиномиотиктермен уланғанда M-холиноблокаторларды қолданады (атропин).

H-холинорецепторлер симпатикалық және парасимпатикалық ганглийлерде, синокаротидты аймақта, бүйрек үсті қыртысының хромаффинды клеткаларында, қанқа бұлшық еттерінде және ОЖЖ-де орналасады.

H-холиномиметикалық құралдарға цитизин және лобелин препараторлары жатады. Құрамына және қасиеттеріне байланысты никотинге ұқсас, бірақ ұлылығы төмен. Никотин медицина практикасында қолданылмайды (ұлы зат).

Цитизин және лобелинді күре тамырға енгізген кезде, синокаротидты аймақта орналасқан холинорецепторларды қоздырып, рефлекторлы түрде тыныс орталығын қуаттандырады да, тыныс жиі және терең болады. Колданылуы: 1) нәрестелердің асфиксиясында, көмір қышқыл газымен уланғанда, хирургиялық операция кезінде тыныстың тежелінуінде, кейбір дәрілік заттармен уланған кезінде (ұйықтатын, наркозға арналған құралдар) 2) темекі тартуға қарсы күресінде қолданылады (табекс, лобесил, анабазин, гамебазин, никотинел ТТЖ.).

Антихолинэстеразды құралдар өзінің атын ацетилхолинэстераза ферментінің бөгетін жасау қасиетіне байланысты алды. Бұл фермент ацетилхолиннің ыдырануын шақыртады. Антихолинэстеразды құралдар синапстардағы ацетилхолинэстеразаның бөгетін жасап ацетилхолиннің ыдырануын азайтып, оның әсерін күштейтіп, ұзартады. Сонымен, антихолинэстеразды құралдарды енгізген кезде, фармакологиялық эффектілер эндогенды ацетилхолиннің әсеріне байланысты болады. Бұл кезде: көз қарашығының тарылуы, көз ішілік қысымының төмендеуі, аккомодация спазмы, брадикардия, АҚ-ның төмендеуі, ішкі мүшелердің тонусының жоғарылауы (ИКТ, бронхтардың, қуықтың) без

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 7 беті
Дәріс кешені	

секрециясының жоғарылауы, қанқа бұлшық еттерінің тонусының жоғарылауы пайда болады.

Жалпы қолдануға қарсы көрсеткіштері: Эпилепсия, бронх демікпесі, стенокардия, брадикардия, паркинсон ауруы.

Антихолинэстеразды құралдарға әртүрлі фосфорорганикалық қосылыстар жатады. Олар қайтыссыз түрде ацетилхолинэстеразаны тежейді (“фосфакол” глаукомада, басқалары инсектицидты заттар ретінде қолданылады). Олар уланудың себептері болуы мүмкін. Оның симптомдары: миоз, терлеу, сілекей ағу, бронхоспазм, брадикардия, қозу және т.б. Бұл симптомдар парасимпатикалық иннервацияның қозуымен байланысты, сондықтан парасимпатикалық иннервациясының бөгетін жасау қажет. Бұл мақсатпен холиноблокаторларды – атропинды (күре тамырға 2-4 мл 0,1% ертінді) және холинэстеразаның реактиваторларын қолданады. Оларды бірінші тәуліктегі енгізеді, 2-ші тәуліктегі енгізсе токсикалық эффектілерді шақырту мүмкін (бауырға және жүрекке).

М–холиноблокаторлар (МХБ) ОЖЖ-гі, мүшелер мен ұлпалар клеткаларындағы М–холинорецепторлерді тежейді. МХБ парасимпатикалық жүйке жүйесінің ішкі мүшелері мен бездерге әсерін тежейді. Әсер ету механизмы. Ацетилхолиннің рецепторлеріне конкурентті антагонизмін көрсетіп, ацетилхолиннің рецепторлермен әсерлесуі тежелінеді. Ацетилхолиннің синтезіне, шығарылуына, гидролизіне әсер етпейді. МХБ жүректің жиырылуын жиіледі, көз қарашығын кеңейтеді, аккомодация параличин пайда етеді, бронхтардың, ІҚТ-ның бұлшық еттерінің тонусын төмендетеді. Бездер секрецияларын азайтады.

Н – холиноблокаторлар. Вегетативті ганглийлердің, синокаротидті аймақтың және бүйрек үсті заттың Н – холинорецепторлердің, жүйке – бұлшық ет синапстардың Н – холинорецепторлерінен айырмашылығы болғандықтан Н – холиноблокаторлар екі топқа бөлінеді: 1) ганглиоблокаторлар – вегетативті ганглийлердің, синокаротидті аймақтың және бүйрек үсті қыртысының Н – холинорецепторлерін тежейтін дәрілер 2) куаретәрізді дәрілер (миорелаксанттар) – жүйке – бұлшық ет синапстардың Н – холинорецепторлерін тежейтін дәрілер.

Ганглиоблокаторлар. Ганглиоблокаторлар өздерінің атын вегетативті ганглийлерде қозу етуін тежеуші әсеріне байланысты алды. Бұл заттардың симпатикалық және парасимпатикалық ганглийлердің тежеуімен байланысты мүшелер мен ұлпаларға симпатикалық және парасимпатикалық жүйке жүйесінің әсері де тежелінеді.

Медицина практикасында ганглиоблокаторлардың негізінен гипотензивті әсері қолданылады. Гипертензивті криздер кезінде тері астына және бұлшық етке бензогексоний және пентамин препараттары енгізіледі. Әсерлері бірнеше минуттан кейін басталынып, 2-3 сағатқа созылады.

Ультрақысқа әсерлі ганглиоблокаторларды – гигроний және арфонадты (10-15 минут) – күре тамырға тамшылатып – басқарылатын гипотензия үшін қолданады (хирургиялық операция кезінде артериялық қысымды төмен денгейде қажетті уақыт бойы ұстасу). Кейбір кезде эндоarterиттерде, асқазан және 12 елі ішетің жара ауруында, өкпе ісінуінде қолданады. Жанама әсерлері: ішектің атониясы, ортостатикалық коллапс, ауыз қуысының күргауы, тез үйренгіштіктің пайда болуы.

Куаретәрізді дәрілер. Куаретәрізді дәрілер жүйке – бұлшық еттерінің синапстарының Н – холинорецепторлерін тежеу нәтижесінде қанқа бұлшық еттерінің босаңсуы пайда болады. Әсер ету механизмынан байланысты оларды екі топқа бөледі: 1) антидеполяризациялық дәрілер 2) деполяризациялық дәрілер.

Антидеполяризациялайтын дәрілер. Тубокуарин хлориді (тубарин) жатады. Бұл заттың күре тамырға енгізуінен кейін қанқа бұлшық еттерінің босаңсуы пайда болады.

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 8 беті
Дәріс кешені	

Бұлшық еттер келесі кезекте босаңсиды: мойын бұлшық еттері, қол, аяқ бұлшық, дене бұлшық еттері, соңғы кезекте тыныс алу бұлшық еттері, ол тыныстың тоқталуына әкелу мүмкін. Әсер ету ұзақтығы 30-40 минут. Әсер ету механизмі. Тубокурарин бұлшық еттердің Н – холинорецепторлердің бөгетін жасап олардың ацетилхолинмен қозуын тежейді. Сондықтан ацетилхолин бұлшық еттердің деполяризациясын пайда етпейді. Бұл топқа анатруксоний, алкуроний хлориді, панкуроний бромиді (павулон), векуроний бромиді (норкурон), пипекуроний бромиді, атракуриум препараттары жатады.

Антагонистер ретінде антихолинэстераздық дәрілер (прозерин, галантамин) қолданады.

Деполяризациялайтын дәрілер. Кең қолданатын суксаметоний йодид немесе хлориді (дитилин, листенон) препараты болып табылады.

Куаратерізді дәрілер хирургияда қаңқа бұлшық еттерінің босаңсытуында, жүрекке және өкпеге өткізілетін операцияларда. Қысқа уақыт әсер ететін дәрілер қысқа уақыт жүргізілетін операцияларда (шығып кеткен қол, аяқтарды орнына салу, сынықтарды орнына келтіру, интубацияларда) қолданады. Кейбір кезде сіріспеде (столбняк) және стрихнинмен уланған кезде қолданады. Жанама әсерлері: артериялық қысымның төмендеуі (тубокурарин) немесе жоғарылауы (дитилин), тахикардия, аритмиялар (дитилин), бронхоспазм (тубокурарин), қаңқа бұлшық еттердің ауырсынулары (дитилин).

M_H – холиноблокаторлар. Бұл топқа орталық және шеткерлік M_H – холинорецепторлердің тежейтін дәрілер жатады. Циклодол (тригексифенидил гидрохлориді) – Паркинсон ауруын емдеу үшін қолданады. Жанама әсерлері: ауыз қуысының құрғауы, тахикардия, аккомодацияның бұзылуы, ішек тонусының төмендеуі, ОЖЖ – не әсер (қозу, галлюцинациялар).

4. Иллюстрациялық материал: электронды слайдтар.

5. Әдебиеттер: қосымша №1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланыс):

- Холиномиметиктермен холинэстераза реактиваторларының жанама эффектілерімен қарсы көрсеткіштерін атап, түсіндіру.
- Холиноблокаторлардың жанама эффектілерімен қарсы көрсеткіштерін атап, түсіндіру.
- Холиномиметиктер және холинэстераза реактиваторларымен уланған кездегі симптомдарды атау. Көмек беру шараларын ұсыну.

Дәріс № 3

1. Тақырыбы: Адренергиялық дәрілік құралдар.

2. Мақсаты: Білім алушыларды адренергтік дәрілермен таныстыру.

3. Лекция тезистері.

Шеткерлік иннервацияда адренергтік талшықтардан эffекторлы клеткаларға импульстардың берілуінде норадреналин медиаторы қатысады. Адренергиялық аксондар эffекторлы клеткаларға келіп, жүйке ұштарының функциясын атқаратын, варикозды түйіндері бар жіңішке торға тарапады. Варикозды түйіндерде визуулаларда (көпіршіктерде) норадреналин медиаторы бар. Жүйке импульсина жауап ретінде норадреналиннің синаптикалық қуысқа бөлінуі және постсинаптикалық мембранныарының адренорецепторларымен (AP) әсерлесуі пайда болады. AP сезімталдығына байланысты α және β – адренорецепторлерге бөлінеді. α₁-AP α₁ және α₂ – адренорецепторлерге бөлінеді. α₁-AP постсинаптикалық, ал α₂-AP пре-және постсинаптикалық жинақталынады. Пресинаптикалық β₂-AP де табылған. Олар α₂-AP қарағанда керісінше норадреналиннің бөлінуін қуаттандыратын оң байланысын тигізеді.

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 9 беті
Дәріс кешені	

Тері, бүйрек және ішек тамырларында, ИКТ сфинктерлерінде, көк бауырда α -АР орналасады. Ал жүректе, бронх бұлышық еттерінде, қанқа бұлышық еттерінің тамырларында β -АР орналасады. Норадреналиннің адренорецепторлерге әсері қыска. Бұл медиатордың 75-80% адренергиялық талшықтардың ұштарымен көрі ұсталуымен және оның депонирленуімен байланысты. Бос норадреналиннің катаболизмі митохондрияларда орналасқанmonoаминооксидазамен (МАО) реттелінеді. Жүйке ұштарынан бөлінген норадреналиннің метаболизмі – катехол – о –метилтрансфераза (КОМТ) көмегімен өтеді.

α, β – адреномиметиктер. Адреналин – фенилалкиламиндер тобына жатады. Бүйрек үсті безінің хромафинді клеткаларында орналасатын биогенді катехоламин. Адреналин синтетикалық жолмен және малдардың бүйрек үсті безінен алынады. Тікелей α және β – адренорецепторлерді қуаттандырады. *Фармакологиялық эффектілері:* 1. Жүректің жиырылу қүшін жоғарылатады 2. Жүректің жиірілу жиілігін жоғарылатады 3. Алғашкы рет енгізгенде артериялық қысым жоғарылады, себебі α_1 – АР әсер көрсетеді (куре тамырға енгізгенде 5 минут), содан соң артериялық қысым төмендейді, себебі β_2 – адренорецепторлерге ұзак қозу әсерін көрсетеді 4. Көз қараышығын кенейтеді, көз ішілік қысымды төмендетеді 5. Бронхтардың β_2 – АР қоздырып, бронхтардың бұлышық еттерін босаңсытады, бронхоспазмды жояды 6. ИКТ тонусымен моторикасын төмендетеді 7. Гликогенолизді және липолизді қуаттандырады 8. ОЖЖ қоздырады (қозу, мазасыздық, трепор, құсу оргалығының қуаттануы). Ауыз қуысы арқылы енгізгенде адреналин ИКТ және бауырда бұзылады. *Қолдануы:* 1. Анафилактикалық шокта 2. Бронхолитик ретінде (бронх демікпесінің ұстамасын басу үшін) 3. Гипогликемиялық комада (диабетке қарсы дәрілермен пайда болғанда (инсулин)) 4. Кейбір кезде пресорлы дәрі ретінде артериялық қысымды көтеру үшін (көбінесе норадреналин және мезатон қолданады) 5. Анестетиктермен бірге енгізгенде анестезияны қүштейтеді, ал резобтивті және токсикалық әсерлері төмендейді 6. Атриовентрикулярлы блок және жүректің тоқтауында интракардиальды қолданады 7. Көз түбін зерттеуде және ашықбұрышты глаукомада. *Жанама әсері:* жүрек ритмінің бұзылуы, тахикардия, бас ауру, мазасыздық, трепор.

α - адреномиметиктер. Мезатон. *Оның эффектілері:* 1. артериялық қысымның жоғарылауын шок, коллапс кезінде қолданады. Жүректің жиырылу жиілігін жоғарылатпайды, әсері күре тамырға енгізгенде 20 минут, тері астына енгізгенде 40 минут сақталынады. Рефлекторлы брадикардияны пайда етеді 2. Мұрын тамырларын тарылтады – жергілікті енгізгенде қабынуды азайтады (риниттерде тамшы түрінде) 3. көз қараышығын кенейтеді – көз түбін зерттеу үшін қолданады 4. Көз ішілік қысымды төмендетеді – ашық бұрышты глаукомада тамшы түрінде қолданады. Норадреналинге қарағанда тұрақты және ішке қабылдауға қолданады.

β - адреномиметиктер ($\beta_1\beta_2$ – адреномиметиктер). Изадрин - β -АР тікелей қуаттандырушы әсер көрсетеді. β_1 және β_2 - АР қоздырады. *Эффектілері:* 1. Жүректегі β_1 – АР қоздырып, жүректің жиырылу қүшін және жиілігін жоғарылатады: а) брадиаритмияларда және атриовентрикулярлы блок кезінде таблетка түрінде тілдің астына енгізеді б) жанама әсер – тахикардия пайда етеді 2. Тамырдағы β_2 – АР қоздырып, артериялық қысымның төмендеуін пайда етеді. 3. Бронхтардағы β_2 – АР қоздырып, бронхтардың кеңеюіне экеледі. Бронх демікпесінің ұстамасын жою үшін қолданады, бірақ орципреналинге және фенотеролға қарағанда тиімділігі төмен. Аэрозоль түрінде тәулігіне 8 ретке дейін, әсері 1 минуттан кейін басталады. 4. Жатырдағы β_2 – АР қоздырып, жатырдың босаңсыын пайда етеді: а) түсік қаупінде қолданады б) босанудың алдында қолдануға болмайды. 5. ОЖЖ қуаттандырады. *Жанама әсері:* тахикардия, жүректің аритмиялары, трепор, бас ауру.

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 10 беті
Дәріс кешені	

β_2 – Адреномиметиктер. Оның екі негізгі қасиеттері бар: а) бронхтардағы β_2 – АР әсер етуіне байланысты бронхтарды кеңейтіп, бронх демікпесінде қолданады б) жатырдағы β_2 – АР әсер етуіне байланысты жатырды босаңсытып, ерте басталған туудың қаупінде қолданады.

β_1 –адреномиметиктер. Добутамин – жүректегі β_1 -АР әсер етіп, жүректің жиырылу күшін және жиілігін жоғарылатады. Кардиотоникалық дәрі ретінде хирургиялық операция кезінде құре тамырға тамшылатып енгізеді.

Симпатомиметиктер. Эфедрин – эфедра өсімдігінің алкалоиды. α және β – АР тікелей емес (медиатор арқылы) әсер етеді. *Әсер ету механизмі:* 1) варикозды түйіндерге әсер етіп, медиатордың (норадреналиннің) белінуін пайда етеді 2) АР тікелей әлсіз әсер етеді 3) медиатордың нейрональды кері ұсталуын төмендетеді. Эффектілері: 1) жүректің жұмысын қуаттандырады 2) артериялық қысымды жоғарылатады 3) көз қараашығын кеңейтеді (аккомодацияға және көз қысымына әсері жок) 4) ішектердің перистальтикасын төмендетеді 5) қанқа бұлышық еттерінің тонусын жоғарылатады 7) гиперклиемияны пайда етеді. *Қолдануы:* бронхолитик ретінде кейбір кезде артериялық қысымды жоғарылату үшін, риниттерде (тамшы түрінде), атриовентрикулярлы блокадада, офтальмологияда – көз түбін зерттеу үшін.

α - адреноблокаторлар. Негізгі әсері – қан тамырларын кеңейту. *Қолдануы:* 1) артериялық қысымды төмендету үшін 2) шеткерлік қан айналымың бұзылысында (Рейно ауруы – шеткерлік майда артериялардың закымдануы, мигрень) қолданады.

$\alpha_1\alpha_2$ – адреноблокаторлар. Қан тамырларын кеңейтіп, артериялық қысымды төмендетеді. Пресинаптикалық α_2 – АР тежеуші әсеріне байланысты тахикардияны пайда етеді.

α_1 – адреноблокаторлар. Празозин – постсинаптикалық α_1 – АР әсер етуінен норадреналиннің шығуы болмайды, сондықтан тахикардия болмайды. *Қолдануы:* 1) гипертоникалық ауру 2) жүрек жетімсіздігі 3) шеткерлік қан айналымың бұзылысы 4) қуық асты безінің аденоомасы (зэр шығуын жақсартады).

β – адреноблокаторлар. Олардың негізгі әсерлері: 1) антигипертензивті 2) антиаритмиялық 3) антиангинальды.

$\beta_1\beta_2$ – адреноблокаторлар. *Фармакологиялық әсерлері:* 1) β_1 – адренорецепторлерге әсер етіп, жүректің жиырылу жиілігі мен күшін төмендетеді, миокардтың оттегіне деген қажеттілігі төмендейді (антингианальды әсер) 2) β_2 – АР әсер етеді: а) бронх тонусын жоғарылатады (қолдануға қарсы көрсеткіші – бронх демікпесі болып табылады) б) жатыр тонусын жоғарылатады (қолдануға қарсы көрсеткіші – жұктілік болып табылады) в) тамырлардың тарылуы, бірақ артериялық қысым төмендемейді, себебі жүректің жұмысы азайып, қанның аз мөлшері тасталады г) көз ішілік қысым төмендейді (тимолол – глаукомада қолданады) д) липолиз төмендейді – гипертиреоз кезінде қолданады.

β_1 – адреноблокаторлар. β_2 – адренорецепторлерге әсері жок, сондықтан бронхоспазмды және жатырдың жиырылуын пайда етпейді.

α және β - адреноблокаторлар. Лабетолол – жүректің жиырылу жиілігіне әсер етпей, тез антигипертензивті әсер көрсетеді. Ішке таблетка түрінде және құре тамырға гипертоникалық криздерде қолданады. Науқас жатқан кезде ғана енгізіледі, себебі өте тез артериялық қысым төмендеп кетеді. Әсері 8-10 сағатқа дейін созылады.

Симпатолитиктер. α және β – АР тежейді. *Әсер ету механизмі.* Синапстардан медиатордың белінуін төмендетеді. Резерпин – раувольфия өсімдігінің алкалоиды. *Фармакологиялық әсерлері:* 1) артериялық қысымды біртіндеп төмендетеді, ішке қабылдағаннан кейін әсері бірнеше тәулікке дейін созылады – гипертоникалық ауруды

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SKMA —1979—	SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы		32 беттің 11 беті
Дәріс кешені		

емдеу үшін және гипертоникалық криздерді алдын-алу үшін қолданады 2) брадикардияны пайда етеді 3) ақсазанның моторикасын және секрециясын жоғарылатады (ульцирогенді әсер – жараларға әкелу мүмкін) 4) ОЖЖ тежейді (тыныштандыратын және антипсихотикалық әсер.

4. Иллюстрациялық материал: электронды слайдтар.

5. Эдебиеттер: қосымша №1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. Адренорецепторлердің түрлерін атау.
2. «Адреномиметикалық дәрі» терминіне анықтама беру.
3. «Адреноблокторлық дәрі» терминіне анықтама беру.
4. Адренергік дәрілердің фармакологиялық қасиеттерін атап көрсету.

Дәріс № 4

1. Тақырыбы: Аналъгетиктер.

2. Мақсаты: Білім алушытерді наркотикалық анальгетиктермен таныстыру. Наркотикалық анальгетиктермен уланғанда көмек беру шараларымен таныстыру.

3. Лекция тезистері. Ауырсыну – ағзаның тітіркендіргіштерге жауап реакциясы. Ауырсыну – барлық ағзада тараған, ол афферентті жүйке үштариңда орналасқан – ноцицепторлермен қабылданады. Ағзадан тыс (экзогенді) ауырсынуды пайда ететін факторларға: термиялық, механикалық, химиялық факторлар жатады. Ағзаның ішіндегі (эндогенді) факторларға: қабыну медиаторлары брадикинин, гистамин, серотонин жатады. Простагландиндер – ноцицепторлердің тітіркендіргіштерге сезімталдығын жоғарылатып, ауырсыну сезімін пайда етеді. Ауырсынудың маңызы: 1) жағымды, яғни қабыну процесінің орналасу орнын көрсетеді 2) жағымсыз, яғни қатты ауырсынуды баспаса ол шокқа, ал ол өлімге де әкелу мүмкін. *Аналъгетиктер* – таңдамалы ауырсыну сезімталдығын жоятын препараттар тобы. Басқа сезімталдықтың түрлеріне әсер етпейді. *Аналъгетиктер* үш топқа бөлінеді: 1) Орталық әсерлі опиоидты (наркотикалық) анальгетиктер; 2) Орталық әсерлі опиоидты емес анальгетиктер; 3) Шеткерлік әсерлі (наркотикалық емес) анальгетиктер.

Наркотикалық анальгетиктер. Әсер ету механизмі: ОЖЖ – де ораналасқан опиатты рецепторлермен байланысып, ауырсыну сезімін төмendetеді. Опиатты рецепторлермен әсерлесу принциптеріне байланысты келесі топтарға бөлінеді: 1. Агонистер – опиатты рецепторлермен байланысып, ауырсыну сезімін төмendetetін дәрілер: морфин (словальгин), омнопон (пантопан), фентанил (сентанил), трамадол (трамал), промедол (тримелперидин гидрохлориді), пириглипт, эстоцин; 2. Агонист-антагонистер – агонистерді рецепторлер байланыстырынан ажыратып, өздері байланысады да, ауырсынуға қарсы әсер көрсетеді: А) анальгетик ретінде – пентазоцин (лексир), бупренорфин (норфин), нальбуфин (нубаин); Б) агонистермен уланғанда – налорфин; В) диареяға қарсы – лоперамид гидрохлориді

3. Антагонистер – агонистерді рецепторлер байланыстырып, өздері рецпторлердің бөгетін пайда етеді: налоксон, налтрексон. *Агонистердің жалпы қасиеттері:* 1) Орталық әсерлер: а) ауырсынуды жояды б) ОЖЖ тежелінуі (сопақша мидағы орталықтардың тежелінуі) в) эйфория г) үйренгіштік д) физикалық және психикалық дәріге тәуелділік; 2) Шеткерлік әсерлер: а) ИКТ – на әсері б) қыбытың бұлышық еттеріне әсері в) бронхтарға әсері. Морфин – опий алкалоиды. Өте құшті ауырсыну сезімін жояды. Орталық әсерлері: 1) анальгетикалық әсер (ауырсыну жойылады) 2) тыныс алу орталығы тежеледі (дозасы асып кеткенде, тыныс тоқталу мүмкін) 3) жөтел орталығының тежелуі 4) құсық орталығының тежелуі 5) аштық орталығының тежелуі (тәбеттің төмендеуі) 6) жылу

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 12 беті
Дәріс кешені	

реттегіш оргалықтың тежелінің 7) үйқының пайда болуы 8) көз қымыл жүйкенің қозуы (миоз пайда болады) 9) кезеген жүйке оргалығының қозуы (брадикардия) 10) тамырқозғалтқыш оргалыққа әсері жоқ., артериялық қысым езгермейді. *Шетерлік әсерлері:* 1) ИКТ сфинктерлерінің тонусының жоғарылауы (іштің қатуына әкеледі); 2) Асқорыту бездерінің секрециясының төмендеуі; 3) Құық сфинктерлерінің тонусының жоғарылуы (зәр шығуын қыннадады); 4) Бронхтар тонусының жоғарылауы (бронхоспазмға әкеледі).

Агонистердің жалпы қолдануы: жарақаттар, миокард инфактісі, тууды жансыздандыру, премедикация, операциядан кейінгі кезенде, онкологиялық ауруларда.

Пентазоцин. Анальгетикалық активтілігі төмен, үйренигіштікті және дәріге тәуелділікті аз пайда етеді. Жанама әсері: құсу, жүрек айну, бас айналу, тыныстың тежелінің. *Нальбуфин, бупренорфин* – пентазоцинге қарағанда құштілігі жоғары, күре тамырға енгізгенде морфинге теңеседі. *Налорфин* – агонистердің барлық эффектілерін азайтады агонистермен уланған кезде қолданады). Күре тамырға, бұлшық етке, тері астына енгізіледі. Наркомандарға енгізгенде абстиненция синдромын пайда етеді (диагностика үшін). *Лоперамид* – оргалық эффектілері жоқ. ИКТ-ның перистальтикасын төмендетеді. Іштің өтуінде, балаларға да ішке белгіленеді. *Налоксон*. Бұлшық етке, күре тамырға енгізгенде әсері 1-3 минуттан басталынып, 4 сағатқа дейін сақталынады. **Қолдануы:** 1) наркотикалық анальгетиктердің дозасы асканда 2) бензодиазепиндердің, барбитураттардың дозасы асканда 3) алкогольмен уланғанда 4) наркоздан шығуды жеңілдету үшін 5) дәріге тәуелділіктің диагностикасында. *Налтрексон*. Активтілігі жоғары, әсері 24-48 сағат, морфинизмді емдеу үшін қолданады.

Опиоидты емес анальгетиктер: 1) *Оргалық әсерлі α₂ - адrenomimetikter:* клонидин (клофелин) морфинге қарағанда анальгетикалық активтілігі жоғары. Тынысты тежемейді, дәріге тәуелділікті пайда етпейді. Жедел және созылмалы ауырсынударда тиімді; 2) *Антидепрессанттар:* амитриптилин, имзин – созылмалы ауруларда, фантомды ауырсынударда (аяқ – қол жоқ жерде), онкоауруларда қолданады; 3) *Эпилепсияға қарсы дәрілер:* карбамазепин, натрий валпроаты – созылмалы ауырсынударда, үштік жүйке невралгиясында, онкоауруларда қолданады.

Наркотикалық емес анальгетиктер: 1) Анальгетик - антипиретиктер: парацетамол және оның препараттары (цитрамон), кеторолак трометамин; 2) Стероидты емес қабынуға қарсы дәрілер тобындағы анальгетиктер: а) салицилаттар: ацетилсалицил қышқылы (аспирин), метилсалицилат, месалазин, натрий салицилаты б) пиразолондар: метамизол (анальгин), баралгин, бутадион (фенилбутазон). *Әсер ету механизмі.* Простагландиндердің синтезін тежейді (простагландинсинтетаза ферментіне әсер етеді) – ауырсыну сезімі төмендейді, температура төмендейді, қабынуға қарсы әсер көрсетеді. **Парацетамол.** Қабынуға қарсы активтілігі жоқ препарат. Көбінесе анальгетикалық және ыстықты түсіретін препарат ретінде қолданады. ИКТ – нан жақсы сінірледі. **Қолдануы:** невралгияда, бас ауруында, қызба кезінде ыстықты түсіру үшін. *Жанама әсері.* Ұзақ қолданғанда бауыр және бүйрек функцияларын бұзады. Улы дозаларда – анемия, тері зақымданулары байқалады. Кеторолак трометамин. Тек қана анальгетикалық әсер көрсетеді, ыстықты түсіретін және қабынуға қарсы активтілігі жоқ. Анальгетикалық құші наркотикалық препараттарға тең. **Қолдануы:** бас және тіс ауырсынударында, невралгияда, жарақаттарда, қүйіктерде, онкоауруларда, операциядан кейінгі кезендерде. *Жанама әсері:* ісінүлер, бауыр және бүйрек функцияларының бұзылуы, қыскы курстармен енгізіледі. Метилсалицилат. Бұлшық ет және буындардың ауырсынударында жергілікті қолданады. **Месалазин.** Спецификалық емес жара колитінде және басқа ауруларда қолданады. **Анальгин.** Анальгетикалық, қабынуға қарсы және ыстықты түсіретін қасиеттерге ие.

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SKMA —1979—	SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы		32 беттің 13 беті
Дәріс кешені		

Көлдануы: қан жасалу жүйесінің тежелінуі (агранулоцитоз, лейкопения), аллергиялық реакциялар. Баралгин. Құрамында анальгин, спазмолитик, ганглиоблокатор бар спазмолитикалық қасиетке ие препарат. Спазмдар кезінде, бүйрек, ішек және бауыр шанышыларында, бас, тіс ауырсынударында, ревматизмде қолданады.

4. Иллюстрациялық материал: электронды слайдтар.

5. Эдебиеттер: қосымша №1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. «Анальгетик» терминіне анықтама беру.
2. Анальгетиктердің жергілікті анестетиктер мен наркозды дәрілерден ерекшелігі.
3. Морфин мысалында наркотикалық анальгетиктердің анальгетикалық әсерінің механизмі.
4. Опиоидты анальгетиктермен пайда болған жедел уланулар мен наркоманияны емдеуге қолданатын препараттар.
5. Бейнаркотикалық анальгетиктердің ауырсынуды басатын, ыстықты түсіретін және қабынуға қарсы әсерінің механизмі.

Дәріс № 5

1. Тақырыбы: Транквилизаторлар және седативті дәрілер

2. Максаты: Білім алушыларды транквилизаторлар және седативті дәрілермен таныстыру.

3. Лекция тезистері.

1. Нейролептиктер тобындағы дәрілердің фармакологиялық қасиеттері. Нейролептоанальгезия туралы түсінік.
2. Нейролептиктер тобының кейбір өкілдерінің салыстырмалы сипаттамасы.
3. Литий тұздарының фармакологиялық сипаттамасы.
4. Анксиолитиктер тобының фармакологиялық сипаттамасы, олардың нейролептиктерден айырмашылығы.
5. Анксиолитиктер (транквилизаторлар) тобының кейбір өкілдерінің салыстырмалы сипаттамасы.
6. Тыныштандыратын (седативті) дәрілердің кейбір өкілдерінің фармакологиялық сипаттамасы.
7. Антидепрессанттардың фармакологиялық ерекшеліктері.
8. Антидепрессанттардың кейбір өкілдерінің психотропты әсерлерінің ерекшеліктері.
9. Психоугодтықтардың фармакологиялық ерекшеліктері. МАО ингибиторларымен үш циклды антидепрессанттармен сыйыспаушылығы.
10. Психоугодтықтардың салыстырмалы ерекшеліктері.
11. Ноотропты дәрілердің фармакологиялық ерекшеліктері. Ноотропты дәрілердің кейбір өкілдерінің әсерінің ерекшеліктері.
12. Аналептиктердің фармакологиялық және салыстырмалы ерекшеліктері.
13. Аналептиктермен жіті улану, жедел көмек көрсету.

4. Иллюстрациялық материал: электронды слайдтар.

5. Эдебиеттер: қосымша №1

6 Бақылау:

Вариант – 1

1. Эмоциональды кернеу және үрей сезімін жоятын дәрі.
2. Тұндырма және таблетка түріндегі тыныштандыратын дәрі.
3. Маниакальды қозуды басатын дәрі.
4. Маниакальды депрессивті психозды емдеуге арналған дәрі.

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 14 беті
Дәріс кешені	

5. Ұзақ әсерлі нейролептик.

Вариант – 2

1. Күндізгі транквилизатор.
2. Сирек экстрапирамидалық бұзылыс шақыртатын дәрі.
3. Эпилепсияға статусты басатын дәрі.
4. Маниакальды – депрессивті психоз ұстамасын алдын алатын дәрі.
5. Тыныштандыруышы әсері бар антидепрессант.

Дәріс № 6

- 1. Тақырыбы: Жүрек тамыр жүйесіне әсер ететін дәрілер. Антиангиналды дәрілер.**
- 2. Мақсаты:** Білім алушыларды жүрек тамыр жүйесіне әсер ететін дәрілермен таныстыру
- 3. Лекция тезистері.** Антиангиналды дәрілер: I. Миокардтың оттегіне деген қажеттілігін азайтатын және оның қанмен қамтамасыз ететін құралдар: 1) Органикалық нитраттар: а) қыска уақыт әсерлі нитроглицерин препараторы-нитроглицерин; б) ұзақ уақыт әсерлі нитроглицерин препараторы- нитроминт, нит-рет, тринитролонг, нитронг, сустак, нитродерм; в) нитроглицерин туындылары: Изосорбид динитраты (нитросорбид), изосорбид мононитраты (изомокад), эринит (диклоран); 2) Кальций антагонистері: Нисредипин (фенигидин, коринфар), верапамил (изоптин), дилтиазем (ангизен, кардил), амлодипин (норвакс); 3) Әртүрлі құралдар – Амиодарон (кордарон); II. Миокардтың оттегіне деген қажеттілігін азайтатын құралдар (β – адреноблокаторлар (АБ-лар)): Анаприлин (Пропранолол), метопролол (беталок), талинолол (корданум), оксупренолол (тразикор). III. Миокардтың қанмен қамтамасыз етуін жақсартатын құралдар: а) Миотропты әсерлі тәжкенейткіш құралдар: Дипиридамол (Курантил, персантин), молсидомин (корватон), карбокромен (интенкордин), дротаверин (но-шпа), папаверин гидрохлориді; б) рефлекторлы әсерлі тәжкенейткіш құралдар: валидол. Антигипертензивті құралдар. I. Нейротропты құралдар: 1) Вазомоторлы орталықтардың тонусын төмендететін құралдар: Клонидин (клофелин), метилдофа (допегит), гуанфацин (эстулик); 2) Симпатолитиктер: резерпин және резерпині бар препаратор (раунатин, адельфан), гуанетидин (октадин); 1) АБ-лар: А) α - АБ – празозин (α_1); Б) α_1, α_2 - АБ – фентоламин, тропафен; В) β - АБ: а) β_1, β_2 - АБ (кардиоселективті емес): пропранолол гидрохлорид (анаприлин), пиндолол (вискен), надолол, оксупренолол; б) β_1 АБ (кардиоселективті): атенолол, метопролол (беталок), талинолол; в) α, β -АБ – лабеталол; 3) Ганглиоблокаторлар: бензогексоний, пентамин. II. Миотропты құралдар: 1) Артериолаларды кеңейтетін құралдар: Гидралазин (апрессин); 2) Артериолаларды және венулаларды кеңейтетін құралдар; 3) Натрий нитропруссиді; 4) Әртүрлі құралдар: Магний сульфаты, диазол. III. Калий өзектерінің (каналшаларының) активаторлары: Миноксидил, диазоксид. IV. Кальций антагонистері: Верапамил (изоптин), нифедипин (фенигидин). V. Ренин – антиотензин жүйесіне әсер ететін құралдар: 1) антиотензин II синтезін ингибиторлері (тежеушілері): Каптоприл (тензиомин), эналаприл (энап), трандолаприл (гоптен), периндоприл (коверекс); 2) Антиотензин рецепторлеріның блокаторлары: Саралазин (лозартан). IV. Су – тұз алмасуына әсер ететін құралдар (диуретиктер): Гидрохлортиазид (дихлотиазид), фуросемид, этакрин қышқылы (урегит), клопамид, спиронолактон (вероширон).

4. Иллюстрациялы материалдар: электронды слайдтар

5. Әдебиеттер: қосымша №1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. Аритмияның этиологиясы қандай?

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 15 беті
Дәріс кешені	

2. Жүректің ишемия ауруының қандай симптомдарын білесіздер?

3. Гипертония ауруының қандай симптомдарын білесіздер?

Дәріс № 7

1. Тақырыбы: Жүрек тамыр жүйесіне әсер ететін дәрілер. Кардиотоникалық дәрілер.

2. Мақсаты: Білім алушыларды жүрек тамыр жүйесіне әсер ететін дәрілермен таныстыру

3. Лекция тезистері.

Жүрек-тамыр жүйесіне әсер ететін дәрілердің жіктелуі. **Кардиотоникалық дәрілер:** 1) гликозидті: күлгін оймакгүл – дигитоксин, тұкті оймакгүл – дигоксин, целанид, строфант Комбе – строфантин К, меруертгүл – коргликон, жалынгүл – жалынгүл шөбінің тұнбасы, адонизид. 2) гликозидті емес: дофамин, амринон; **Аритмияга қарсы дәрілер:** I. Тахиаритмияларды емдейтін дәрілер: 1. Натрий өзектерінің блокаторлары (хинидинтәрізді дәрілер; деполяризацияны азайтатын дәрілер): А. Ораша әсерлі натрий өзектерінің блокаторлары: Прокайнамид (новокаинамид), хинидин және оның ұзақ әсер ететін дәрілік түрлері, дизопирамид, морацизин; Б. Қықа уақыт әсер ететін натрий өзектерінің блокаторлары: Лидокаин, фенитоин (дифенин), мексилетин; С. Ұзақ уақыт әсер ететін натрий өзектерінің блокаторлары: Пропафенон (ритмонорм), аймалин, этацизин, аллапинин; 2. β – адреноблокаторлар: А – 1 буыны – $\beta_1\beta_2$ – адреноблокаторлар (кардиоселективті емес); Пропранолол гидрохлориді (анаприлин), окспренолол; Б – 2 буыны – β_1 – адреноблокаторлар (кардиоселективті); Метопролол (беталок); 3. Әсер потенциалының ұзақтығын жоғарылататын дәрілер: амиодорон, сotalol; 4. Кальций өзектерінің блокаторлары: верапамил (изоптин), дилтиазем; 5. Басқа топтар: А. Жүрек гликозидтері: Дигоксин, коргликон; Б. Калий препараттары: калий хлориді, калий және магний аспарагинаты (аспаркам); II. Брадиаритмияларды емдеуге арналған дәрілер: 1. М – холиноблокаторлар: Атропин сульфаты; 2. $\beta_1\beta_2$ – адреномиметиктер: изопреналин сульфаты (изадрин). **Антиангинальды дәрілер:** I. Миокардтың оттегіне деген қажеттілігін азайтатын және оның қанмен қамтамасыз етегін құралдар: 1) Органикалық нитраттар: а) қысқа уақыт әсерлі нитроглицерин препараттары-нитроглицерин; б) ұзақ уақыт әсерлі нитроглицерин препараттары- нитроминт, нит-рет, тринитролонг, нитронг, сустак, нитродерм; в) нитроглицерин туындылары: Изосорбид динитраты (нитросорбид), изосорбид мононитраты (изомокад), эринит (диклоран); 2) Кальций антагонисттері: Нисредипин (фенигидин, коринфар), верапамил (изоптин), дилтиазем (ангизен, кардил), амлодипин (норвакс); 3) Әртүрлі құралдар – Амиодарон (кордарон); II. Миокардтың оттегіне деген қажеттілігін азайтатын құралдар (β – адреноблокаторлар (АБ-лар)): Анаприлин (Пропранолол), метопролол (беталок), талинолол (корданум), окспренолол (тразикор). III. Миокардтың қанмен қамтамасыз етуін жақсартатын құралдар: а) Миотропты әсерлі тәжкенейткіш құралдар: Дипиридамол (Курантил, персантин), молсидомин (корватон), карбокромен (интенкордин), дротаверин (но-шпа), папаверин гидрохлориді; б) рефлекторлы әсерлі тәжкенейткіш құралдар: валидол. **Антагипертензивті құралдар.** I. Нейротропты құралдар: 1) Вазомоторлы орталықтардың тонусын төмендететін құралдар: Клонидин (крофелин), метилдофа (допегит), гуанфацин (эстулик); 2) Симпатолитиктер: резерпин және резерпині бар препараттар (раунатин, адельфан), гуанетидин (октадин); 1) АБ-лар: А) α - АБ – празозин (α_1); Б) α_1, α_2 - АБ – фентоламин, тропафен; В) β - АБ: а) β_1 , β_2 - АБ (кардиоселективті емес): пропранолол гидрохлорид (анаприлин), пиндолол (вискен), надолол, окспренолол; б) β_1 АБ (кардиоселективті): атенолол, метопролол (беталок), талинолол; в) α, β -АБ – лабеталол; 3) Ганглиоблокаторлар: бензогексоний, пентамин. II. Миотропты құралдар: 1)

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 16 беті
Дәріс кешені	

Артериолаларды кеңейтетін құралдар: Гидралазин (апрессин); 2) Артериолаларды және венулаларды кеңейтетін құралдар; 3) Натрий нитропруссиді; 4) Әртүрлі құралдар: Магний сульфаты, дигидротаблетка. III. Калий өзектерінің (каналшаларының) активаторлары: Миноксидил, диазоксид. IV. Кальций антагонистері: Верапамил (изоптин), нифедипин (фенигидин). V. Ренин – ангиотензин жүйесіне әсер ететін құралдар: 1) ангиотензин II синтезін ингибиторлері (тежеушілері): Каптоприл (тензиомин), эналаприл (энап), трандолаприл (гоптен), периндоприл (коверекс); 2) Ангиотензин рецепторлерінің блокаторлары: Саралазин (лозартан). IV. Су – тұз алмасуына әсер ететін құралдар (диуретиктер): Гидрохлортиазид (дихлотиазид), фуросемид, этакрин қышқылы (урегит), клопамид, спиронолактон (вероширон).

4. Иллюстрациялық материал – электронды слайдтар.

5. Әдебиеттер: қосымша №1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. «Аритмия» түсініктемесіне анықтама.
2. «Жүректің ишемия ауруы» түсініктемесіне анықтама.
3. «Гипертония» түсініктемесіне анықтама.
4. «Гипотония» түсініктемесіне анықтама.

Дәріс № 8

1. Тақырыбы: Жүрек-қантамыр жүйесіне әсер ететін дәрілер: гипертензияға қарсы дәрілер. Несеп айдайтын дәрілер (диуретиктер).

2. Мақсаты: Дәрілердің фармакодинамикасы және фармакокинетикасы туралы түсінікті игеру (әсер ету механизмі, қолдану көрсеткіші, қолдануға қарама- қарсы көрсеткіші, жанама әсері).

3. Лекция тезистері.

1. Антигипертензивті және несеп айдайтын дәрілердің жіктелуі.
2. Нейротропты әсерлі орталық және шеткерлік дәрілердің әсер ету механизмі, әсерінің өрістеу жылдамдығы және ұзақтығы.
3. Кальций антагонистері. Әсер ету механизмі. Негізгі қасиеттері. Жанама әсерлері. Диgidропиридин және бензотиазипин тобындағы препараттардың әсерінің ерекшеліктері.
4. Ренин-ангиотензин жүйесіне әсер ететін дәрілер. Әсер ету механизмі. Негізгі қасиеттері. Жанама әсерлері. АПФ ингибиторларының әсер ету ерекшеліктері. Жүректің іркілмелі жетімсіздігінде қолданылуы.
5. Калий өзектерінің активаторлары туралы түсінік (миноксидил, никорандил). Миотропты спазмолитиктер (дигидротаблетка магний сульфаты).
6. Диуретиктердің гипотензивтік әсері.
7. Антигипертензивті дәрілердің жанама әсерлері, олардың алдын-алу және түзету.
8. Гипертониялық криздің емдеуде қолданылатын дәрілер.

4. Иллюстрациялық материал – электронды слайдтар.

5. Әдебиеттер: қосымша №1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланыс):

Тапсырма №1

Кестені толтыру

Препарат	Енгізу жолдары	Әсерінің басталуы	Әсерінің ұзақтығы
Клонидин			
Метилдофа			

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 17 беті
Дәріс кешені	

Гуанфацин		
-----------	--	--

Тапсырма №2

1. Бұйрек тұтікшелерінің эпителийіне тікелей әсер ететін диуретик:
 1. фуросемид
 2. манид
 3. оксадолин
 4. триамтерен
 5. индапамид
2. Фуросемидтің әсерінен ... иондарының бұйрекпен шыгарылуы күшнейеді.
 1. Натрий
 2. Хлор
 3. Калий
 4. Магний
 5. Кальций
3. Жүректің іркілмелі жетімсіздігінде ісінуді басу үшін колданылады:
 1. дихлотиазид
 2. фуросемид
 3. клопамид
 4. манит
 5. спиролактон
 6. оксадолин

Дәріс № 9

1. Тақырыбы: Бронх тарылуы кезінде қолданылатын дәрілер

2. Мақсаты: Білім алушыларды тыныс алу мүшелерінің функциясына әсер ететін дәрілермен таныстыру

3. Дәріс тезистері.

Тыныс алу мүшелерінің функциясына әсер ететін дәрілерге бірнеше дәрілік топтар жатады:

1. Тыныс алу қуаттандырыштары
2. Жөтелге қарсы дәрілер
3. Қахырық түсіретін дәрілер
4. Бронх демікпесінде қолданатын дәрілер
5. Өкпе ісінуінде қолданатын дәрілер

Тыныс алууды қуаттандыратын дәрілер

Тыныс алууды қуаттандыратын дәрілер негізгі әсер ету бағыты бойынша келесі топтарға бөлінеді:

1. Тыныс алу орталығын тікелей активтендіретін дәрілер – бемегрид, этимизол, кофеин
2. Тынысты рефлекторлы түрде қуаттандыратын дәрілер (Н – холиномиметиктер) – цититон, лобелин гидрохлориді
3. АРАЛАС әсерлі дәрілер – көмір қышқылы, кордиамин

Жөтелге қарсы дәрілер

Бұл топтағы препараттар құрғақ, ауырсыну сезімін пайда ететін, азапты жөтелде қолданылады. Әсер ету механизміне байланысты препараттарды екі топқа бөлеміз: 1) орталық әсерлі дәрілер 2) шеткерлік әсерлі дәрілер. Орталық әсері бар дәрілердің әсер ету механизмі. Сопақша мидағы жөтел рефлексінің орталық бөлімдеріне тәжеуші әсер көрсетеді. Бұл топ екі топшаға бөлінеді: 1) наркотикалық әсері бар жөтелге қарсы дәрілер – кодеин және оның препараттары (жөтелге қарсы таблеткалар, пенталгин, кодтерпин),

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 18 беті
Дәріс кешені	

этилморфин гидрохлориді 2) бейнаркотикалық жөтелге қарсы таблеткалар – окселадин цитраты (тусупрекс, пакселадин), бутамират (стоптуссин), глауцин гидрохлориді (глаувент).

Қахырық түсіретін дәрілер

Қахырықты түсіретін дәрілер бронхтың шырышты секрециясын және сұйылтуын жоғарылатып, оның жөтел кезінде шығуын жеңілдетеді. *Қолдану көрсеткіштері*: көбінесе қабыну процестерімен жүретін бронх-өкпе ауруында, бронх демікпесенде.

Қахырық түсіретін дәрілерді бірнеше топқа бөлуімізге болады: 1) *рефлекторлы әсер ететін препараттарға* ақмия препараттарын (тұнба, экстракт), жалбыз тікен, жалаң ми препараттарын жатқызамыз. Осы өсімдіктердегі алкалоидтарды ішке енгізгенде асқазан рецепторлерінің тітіркенуін пайда етіп, бронх бездерінің секрециясын рефлекторлы түрде жоғарылатады, сонымен бірге жыпылықтаушы эпителий активтілігі жоғарылада, бронх бұлышық еттерінің жиырылуы күшінеді. Қахырық көп, сұйық болып жөтелмен шығарылуы жеңілденеді. Үлкен дозада бұл препараттар рефлекторлы түрде құсады пайда ету мүмкін. Бірақ олар бұл мақсатпен қолданбайды. Ішке 30 минут тамақ алдында белгіленеді. 2) *тікелей әсер ететін препараттарға* ккалий иодидін, натрий иодидін, натрий гидрокарбонатын, солутан, бронхосан препараттарын, эфир майларын жатқызамыз. *Әсер ету механизмі*. Тікелей бронхтың кілегейлі қабығының бездеріне әсер етіп, олардың секрециясын жоғарылатады. Бұл препараттарды ішке және ингаляциялық жолдармен енгізеді. 3) *Муколитиктер*. Олар екі топшаға бөлінеді: А) қахырықты сұйылтатын дәрілер. Оларға муколитикалық ферменттер: ацетилцистеин, трисин, химотрипсин, карбоцистеин жатады. *Әсер ету механизмі*. Қахырықтың белоктарын және басқа молекулаларын ыдыратып, оның сұйылтуына әкеледі. Бұл дәрілерді ингаляциялық жолмен енгізеді. Б) Сурфактанттың пайда болуына әсер ететін дәрілер. Оларға: бромгексин (солвин), амброксол (амбробене, лазолван) жатады. Бұл препараттар бронх бездерінде синтезделінетін сурфактанттардың секрециясын жоғарылатып, қахырықтың бронхтармен жылжуын жақсартады. Көбінесе ішке таблетка және драже түрінде енгізеді.

Бронх демікпесінде қолданатын дәрілер

Брох демікпесін алдын-алу үшін және бронхоспазмды жою үшін қолданатын дәрілер тоptарының бірі бронхтарды кеңейтін (бронхолитикалық) дәрілер болып табылады. Бронхолитикалық дәрілер ретінде келесі тоptар қолданады:

1. Адреномиметиктер мен симпатомиметиктер
 - A. α,β – адреномиметиктер – адреналин гидрохлориді
 - B. Симпатомиметиктер – эфедрин гидрохлориді, солутан, теофедрин
 - B. В – адреномиметиктер
 - a) β – адреномиметиктер

β1β2 – адреномиметиктер – орципреналин сульфаты, изопреналин гидрохлориді (изадрин)
 β2 – адреномиметиктер – сальбутамол, фенотерол, тербуталин, гексопреналин сульфаты, сальметерол, формотерол
 2. M – холиноблокаторлар
 - A. Таңдамалы әсер көрсететін – ипратропиум бромиді
 - B. Таңдамалы емес әсер көрсететін – атропин сульфаты, платифиллин гидротартраты
 3. Миотропты әсерлі спазмолитиктер – теофиллин, теопек, эуфиллин(амнофиллин), теофедрин.

Өкпе ісінуінде қолданатын дәрілер

Өкпе ісінуі жүрек-тамыр жүйесінің ауруларында, химиялық заттармен өкпенің закымдануында, бірқатар инфекциялық ауруларда, бүйрек, бауыр патологияларында, ми ісінуінде дамуы мүмкін.

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 19 беті
Дәріс кешені	

Өкпе ісінуінің негізгі патогенетикалық терапиясы

1. Артериялық қысым жоғары жағдайында өкпе ісінуін төмендеті үшін артериялық қысымын түсіру негізгі мақсат болып табылады. Осы мақсатпен ганглиоблокаторлар (пентамин, бензогексоний, гигроний), миотропты әсерлі тамыркеңеяткіш дәрілер (натрий нитропруссиді, нитроглицерин), α – адреноблокаторлар (фенотоламин) қолданады.
2. Қысым қалыпты болғанда өкпе ісінуін азайту үшін дегидратациялық (маннит) және несеп айдайтын (фуросемид, этакрин қышқылы) қолданады.
3. Альвеоланың ісінуінде оның қуысында пайда болатын көбік – гипоксияны пайда етеді. Бұл жағдайда көбікті басатын дәрілер қолданады. **Этил спирті** ингаляциялық жолмен енгізілгенде ол көпіршіктерді сұйықтыққа айналдырады. Кемшілігі - тыныс алу жолдарына тітіркендіргіш әсер көрсету мүмкін.
4. Өкпе ісінуін емдеуде қабынуға қарсы және иммунодепрессивті әсерлері бар глюокортикоидтар (преднизолон гемисукцинаты) қолданылады.
5. Өкпе ісінуінің барлық жағдайларында оксигенотерапия емдеу әдісі қолданылады (оттегімен).
6. Өкпе ісінуінде кейбір жағдайларда, мысалы жректің жетіспеушілігінде жүрек гликозидтері (коргликон, строфантин К) қолданылуы мүмкін.
7. Жедел өкпе ісінуінде наркотикалық анальгетиктер де (морфин, фентанил) қолданылуы мүмкін. Олар шеткерлік артериялар мен веналардың кеңеюін пайда етіп, қан айналымының кіші шенберіндегі қысымның төмендеуіне әкеледі.

4. Иллюстрациялы материалдар: электронды слайдтар

5. Эдебиет: қосымша №1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. Жөтедің қандай түрлерін білесіздер?
2. Кақырық түсіруші дәрілер қалай жіктеледі?
3. Өкпе ісінуі қандай симптомдарымен сипатталынады?

Дәріс № 10

1. Тақырыбы: Қабынуға қарсы дәрілер. Аллергияға қарсы дәрілік құралдар.

2. Мақсаты: Білім алушыларды қабынуға қарсы және аллергияға қарсы дәрілермен таныстыру

3. Лекция тезистері:

Қабыну ағзаның әртүрлі экзогенді және эндогенді зақымдаушы факторларға (мыс. бактериальды, вирусты және паразитарлы инфекциялардың көздөрғыштары, с.б. аллергиялық, физикалық және химиялық агенттер) әмбепап реакциясы болып табылады.

Қабыну – көптеген эндогенді заттармен реттелінетін құрделі процесс. Ол заттар қабынуға қатысатын әртүрлі жасушалы элементтермен (мес жасушалары, полиморфтыядерлі лейкоциттер, моноциттер) өндіріледі. Олар простаноидтар, лейкотриендер, азот тотығы, тромбоциттерді белсендерітін фактор, гистамин, кейбір интерлейкиндер секілді биологиялық белсендері заттарды өндіреді.

Қабынуға қарсы дәрілерді құру кезінде үлкен қызығушылықты қабыну үрдісіне қатысатын жасушалардың жасушалы мембранның фосфолипидтерінен биологиялық белсендері заттардың түзілуіне әсер ететін заттар алады. Бұл заттардың негізгі бағыты келесіге жүктеледі:

1. Простаноидтарды (простагландиндер, тромбоксандар), лейкотриендерді, тромбоциттерді белсендерітін факторлардың түзілуін бақылайтын A₂ фосфолипазаны тежеу.

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SKMA —1979—	SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы		32 беттің 20 беті
Дәріс кешені		

2. Простаноидтардың биосинтезін реттейтін циклооксигеназаны тежеу (бейстероидты қабынуға қарсы дәрілер).
 3. Простаноидты рецептерлерді блокадалау.
 4. Лейкотриендердің түзілуіне қатысатын 5-липоксигеназаны блокадалау.
 5. Лейкотриендерді рецептерлерді блокадалау.
 6. Тромбоциттерді белсендердің фактормен әрекеттесетін рецепторлерді блокадалау.
- Казіргі уақытта практикалық мәнді алғашқы екі топтар алады.

Қабынуға қарсы дәрілер химиялық құрылышы бойынша стероидты және бейстероидты деп бөледі.

Стероидты қабынуға қарсы механизмі арахидон қышқылының синтезіне қажетті A₂ фосфолипазаны тежеумен байланысты.

Бейстероидты қосылыстарға циклооксигеназаға тежеуші әсер көрсетіп, простаноидтардың биосинтезін төмендегетін заттар жатады. Циклооксигеназаның (ЦОГ) - 1 және 2-ші типті 2 түрі бар. ЦОГ-1 кәдімгі жағдайда түзіліп, ағзада простаноидтардың түзілуін реттейді. ЦОГ-2 бөлімі қабыну үрдісімен өндіріледі.

Дәрілердің жіктелуі.

ЦОГ-1 және ЦОГ-2-ні таңдамалы емес тежейтіндер

1. Салицил қышқылының туындылары- ацетилсалацил қышқылы
2. Антракил қышқылының туындылары- мефенам қышқылы, флуфенам қышқылы
3. Пиразолон туындылары- бутадион
4. Индолсірке қышқылының туындылары- индометацин
5. Фенилсірке қышқылының туындылары- диклофенак-натрий
6. Фенилпропион қышқылының туындылары -ибупрофен
7. Нафтил пропион қышқылының туындылары - напроксен
8. Оксикамдар: пироксикам

ЦОГ-2-ны таңдамалы тежейтіндер- Мелоксикам

Көптеген бейстероидты қабынуға қарсы дәрілер (БСҚҚД) қабынуға қарсы, анальгетикалық және ыстықты түсіретін әсерлер көрсетеді.

Анальгетикалық әсерінің механизмі - бұл топтардың простагландиндер (ПГ) синтезіне тежеуші әсермен байланысты. ПГ гиперальгезияны шақырады, яғни химиялық және механикалық стимулдарға ноцицепторлердің сезімталдығын жоғарылатады. Сондықтан ПГ-р (ПГЕ₂, ПГF_{α2}, ПГI₂) синтезін тежеу гиперальгезияның дамуын алдын-алады.

БСҚҚД ыстықты түсіретін әсерге ие. Бұл ПГ-р синтезінің бұзылысымен және гипоталамуста орналасқан жылуреттегіш орталығына пирогенді әсерінің төмендеуімен байланысты, әсіресе белсенді пироген ПГЕ₁ болып табылады.

Сенсибилизиринген макроорганизм ұлпаларының зақымдалуын шақыратын антигенге патологиялық жоғары иммундық реакцияларды *аллергиялық реакциялар* деп атайды.

Аллергияның әртүрлі типінің дамуында иммуногенездің 2 механизмі қатысады – антиденелердің өнімімен қамтылған гумаральды, жасушалы, яғни ол кезде көптеген иммунокомпетентті жасушалар қатысады. Иммундық жауап фагоциттермен, реттегіш лимфоциттер (Т-супрессорлар), эффекторлы лимфоциттер (цитотоксикалық Т-жасушалар, В-жасушалар) және басқа арасында бір-бірімен байланыс қамтылады. Антигенмен активтенген лимфоциттер, сонымен бірге моноциттер және макрофагтар иммундық жауапты реттейтін және күштейтін биологиялық белсенді пептидті қосылыстарды өндіреді. Бұл қосылыстар тобын *цитокиндер* деп атайды. Лимфоциттермен өндірілген цитокиндерді *лимфокиндер* деп атайды. Цитокиндер үлкен рольді иммундық реакцияның дамуында болады.

Гиперсезімталдықтың реакцияларын келесі типтерге бөледі:

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 21 беті
Дәріс кешені	

1. Тез реакциялы
2. Баяу реакциялы (2-3 тәул. кейін пайда болады.)

Тез типті (ТТ) реакция антигеннің антиденемен байланысуымен қамтылған.

ТТ аллергиялық реакцияның дамуында үлкен рольді мес жасушаларымен және базофилдерден гистамин, “баяу реагирлейтін анафилаксия субстанциясы”, брадикинин, серотинин, ПГ-р, тромбоциттерді белсендеретін фактор алады. Бұл типті реакцияға: бронхоспазм, ринит, конъюнктивиттер, есек жем, анафилактикалық шок, сарысу ауруы, Артюс феномені жатады.

Баяу типті (БТ) реакциялар жасушалы иммунитетпен байланысты және сенсибилизирленген Т-лимфоциттердің бар болуына байланысты. Соңғыларының бетінің макрофагаларында орналасқан антигенді танитын арнайы рецепторлар болады және олармен байланысады.

БТ аллергияда аллергия медиаторы цитокиндер қатары болып табылады. Оларға интерлейкин – 2, лимфотоксин, макрофагтар миграциясын тежейтін фактор жатады.

БТ аллергияға туберкулинді реакция, контакттылы дерматит, кейір аутоиммунды зақымданулардың түрлері жатады.

ТТ аллергияда келесі дәрілер топтары қолданылады:

1. Сенсибилизирленген мес жасушаларымен және базофилдерден гистаминнің және басқа медиаторлардың босап шығуына кедергі жасайтын дәрілер (глюокортикоидтар, кромолин – натрий, кетотифен, β-адреномиметикалық белсенделілігі бар заттар (адреналин), эуфиллин).
2. Бос гистаминнің оған сезімтал үлпалы рецепторлермен байланысуына кедергі жасайтындар: гистаминге қарсы дәрілер – гистаминді H₁-рецепторлардың блокаторлары (димедрол, дипразин).
3. Анафилактикалық шок типіндегі аллергияның жалпы байқалуларын жоятын дәрілер:
а) адреномиметиктер (адреналин) б) миотропты әсерлі спазмолитикер (эуфиллин)
4. Үлпалардың зақымдануын төмендететін дәрілер. Бұл мақсатпен стероидты қабынуға қарсы дәрілер қолданады.

БТ аллергияда препараттардың 2 тобы қолданылады: иммуногенезді тежейтін және үлпалардың зақымдануын тежейтін дәрілер.

Иммуногенезді тежейтін дәрілер (жасушалы иммунитетті тежейтіндер) – иммунодепрессанттар: глюокортикоидтар, циклоспорин, цитоксикалалық дәрілер болып табылады.

Глюокортикоидтардың иммунодепрессанты әсері лимфоциттер пролиферация fazасының тежелуімен байланыстырады.

Тиімді иммунодепрессант – циклоспорин (сандиммун). Ол пептидті антибиотик болып табылады. Интерлейкиндер, γ-интерферон өнімін төмендетеді. ИКТ баяу сінірледі. Үлпаларды және мүшелерді орын алмастырғанда қолданады. Сондай-ақ аутоиммунды ауруларда қолдануunu мүмкін.

Цитоксикалалық заттарға алкилдеуші дәрілер (циклофосфан), антиметаболиттер (азатиоприн, метотрексат, меркаптопурин) жатады. Иммунодепрессанты әсері иммуноциттердің бөлінуіне тежегіш әсер етуімен байланысты.

Иммунитетті тежеу мақсатында азатиоприн қолданады. Продәрі болып табылады. Ағзада одан 6-меркаптопурин түзіледі, ол басқа метаболиттерге айналады. Азатиоприннің уытты әсерінің негізгі байқалуы-сүйек миінің функциясын тежелуі және лейкопенияның дамуы. Аутоиммунды ауруларда (ревматоидты полиартритте, қызыл жегі) қолданады.

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 22 беті
Дәріс кешені	

Антигистаминді дәрілер (H₁-гистаминорецепторлардың блокаторлары). Бұл дәрілер гистаминге сезімтал ұлпалар рецепторларын блокадалайды. Гистамин эсерлесетін рецепторлардың негізгі подтиптері бар: H₁- және H₂ – рецепторлар. H₁-гистаминорецепторлардың қуаттандыру ішектің бірінғай бұлышқұралық еттерін, бронхтардың, жатырдың жиырылуын шақырады. Гистаминді H₂- рецепторлар асқазан бездерінің секреторлы белсендерлігін, жүректің қызметін реттеуге қатысады. H₁-рецепторлардың блокадалайтын гистаминге қарсы дәрілер гистаминнің келесі түрлерін жояды: бронх, ішек, жатыр мускулатурасын жоғарлату, АҚ төмендету, гиперемия.

Химиялық құрылымы бойынша келесі қосылыстар қатарына жатады:
Этаноламиндер – димедрол (дифенгидрамин гидрохлориді, тавегил), Этилендиаминдер – супрастин (хлорапирамин), Фенотиазиндер – дипразин (прометазин гидрохлориді, пипольфен), Хинуклидин туындылары – фенкарол (кви汾енадин), Тетрагидрокарболиндер – диазолин (омерил), Пиперидин т-ры – терфенадин (сeldan), лоратидин (кларитин).

H₁-гистаминорецепторлер басқа да қасиеттерге ие: мысалы: димедрол, дипразин, супрастин ОЖЖ-не тежегіш әсер көрсетеді (седативті, ұйықтататын), тавегил, фенкарол, терфенадин, лоратидин шамалы седативті әсерге ие. Диазолин ОЖЖ-не әсер етпейді.

Көптеген дәрілер анестезирлеуші қасиеттерге ие. Димедрол ганглиоблокаторлық қасиетке ие болып АҚ төмендетеді, кейбір дәрілердің M – холинблокаторлық қасиеті бар. Қарастьырлған дәрілер энтеральды және парэнтеральды енгізгенде жақсы сінірледі. Димедролдың, супрастиннің, дипразиннің, фенкаролдың әсер етуі - 4-6 сағ., тавегилдің - 8-12 сағ., терфенадиннің - 12-24 сағ., лоратидиннің - 24 сағ., диазолин - 2 тәулік және жоғары.

Колдануы: есек жем, ангионевротикалық ісіну, ринит, конъюнктивит, антибиотиктердің әсерінен пайда болған аллергия, аз тиімді бронх демікпесінде, анафилактикалық шокта.

Дәрілерді энтеральды, тері астына, бұлышқұралық етке, куре тамырға енгізеді.

Жанама әсері: M – холинблокаторлық қасиетке ие дәрілер – ауыз құрғатады. Димедрол, дипразин, супрастин седативті эффект көрсетеді, терфенадин аритмияның пайда болуына әкеледі. **Колдануға қарсы көрсеткіші:** транспорт жүргізуушілері, абалап – бүйрек, бауыр ауруларында.

4. Иллюстрациялы материалдар: электронды слайдтар

5. Эдебиет: қосымша №1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. Қабынуға қарсы дәрілер қалай жіктеледі?
2. Ацетилсалицил қышқылының негізгі жанама әсері қандай?
3. Бейстероидты қабынуға қарсы дәрілердің әсер ету механизмі қандай?
4. «Иммунотропты дәрілер» қалай жіктеледі?
5. «Аллергияның» түрлері қандай?
6. Аллергияның негізгі медиаторы және олардың патофизиологиялық эффектілері қандай?

Дәріс № 11

1. Тақырыбы: **Бактерияға қарсы бета-лактамды құрылымдағы дәрілер**
2. Мақсаты: Білім алушытерді басқа топтагы антибактериалды антибиотиктермен таныстыру.
3. Лекция тезистері. Инфекциялық және паразиттік ауруларды химиотерапевтикалық дәрілермен емдеуі “химиотерапия” терминімен белгіленеді.

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 23 беті
Дәріс кешені	

Антибактериалды химиотерапевтикалық дәрілерге келесі топтар жатады: 1) антибиотиктер 2) сульфаниламидті препараттар 3) химиялық құрылышы әртүрлі синтетикалық антибактериалды дәрілер 4) мерезге қарсы дәрілер 5) туберкулезге және лепраға қарсы дәрілер

Антибиотиктер деп – микроорганизмдерге таңдамалы зақым келтіретін немесе жоятын биологиялық текті химиялық құралдарды айтады. Медициналық практикада қолданатын антибиотиктер микроорганизмдерден және саңырауқұлактардан алынады. Кейбір препараттар синтетикалық және жартылай синтетикалық жолмен алынады.

Антибиотиктердің жіктелуінде әртүрлі принциптер қолданылады. Біріншіден антибиотиктерді химиялық құрылышына және қасиеттеріне байланысты жіктейді: 1) пенициллиндер 2) цефалоспориндер 3) макролидтер 4) тетрациклинер 5) аминогликозидтер 6) хлорамфеникол тобы 7) полимиксиндер 8) линкозаминдер.

Микробтарға қарсы спектрі бойынша келесі топтарға бөлінуі мүмкін: 1) грам он микрофлораға әсер ететін антибиотиктер (бензилпенициллиндер, эритромицин тобының препараттары) 2) әсер ету спектрі кең антибиотиктер (цефалоспориндер, тетрациклинер, левомицетин препараттары, аминогликозидтер) 3) грам теріс микрофлораға әсер ететін антибиотиктер (полимиксиндер).

Антибиотиктер әсеріне байланысты бактериостатикалық (микроорганизмдердің өсіп дамуын тежейтін) немесе бактерицидті (микроорганизмдердің өлімін пайда ететін) эффект көрсетеді.

Антибиотиктер әсер ету механизмдеріне байланысты да бөлінеді: 1) бактериялардың клетка қабырғасының синтезін бұзады (пенициллиндер, цефалоспориндер) 2) цитоплазмалық мембранның өткізгіштігін бұзады (полимиксиндер) 3) клеткаішілік белок синтезін тежейді (тетрациклинер, левомицетин тобы, аминогликозидтер, макролидтер) 4) РНК синтезін бұзады (рифампицин).

Пенициллиндер. Олар бөлінеді: 1) табиги пенициллиндер 2) изоксазолипенициллиндер 3) аминопенициллиндер 4) карбоксипенициллиндер 5) уреидопенициллиндер. Барлық пенициллиндердің фармакодинамикасы бірдей. Олар микробтардың қабырғасының түзілуін митоз кезінде бұзады. Бактерицидті әсер көрсетеді.

Цефалоспориндер. Карбопенемдер. Монобактамдар.

4. Иллюстрациялық материал: электронды слайдтар.

5. Эдебиет: қосымша №1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. «антибиотик» терминіне анықтама.
2. «таңдамалы антибиотик», «резервтегі антибиотик» түсініктемелердің анықтамасы

Дәріс № 12

- 1. Тақырыбы: Басқа топтағы антибиотиктер**
- 2. Мақсаты:** Білім алушыларды басқа топтағы антибиотиктердің фармакологиялық қасиеттерін үйрету.
- 3. Лекция тезистері.** Инфекциялық және паразиттік ауруларды химиотерапевтикалық дәрілермен емдеуі “химиотерапия” терминімен белгіленеді.

Антибактериалды химиотерапевтикалық дәрілерге келесі топтар жатады: 1) антибиотиктер 2) сульфаниламидті препараттар 3) химиялық құрылышы әртүрлі синтетикалық антибактериалды дәрілер 4) мерезге қарсы дәрілер 5) туберкулезге және лепраға қарсы дәрілер

Антибиотиктер деп – микроорганизмдерге таңдамалы зақым келтіретін немесе жоятын биологиялық текті химиялық құралдарды айтады. Медициналық практикада

OÝTÜSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 24 беті
Дәріс кешені	

қолданатын антибиотиктер микроорганизмдерден және саңырауқұлақтардан алынады. Кейбір препараттар синтетикалық және жартылай синтетикалық жолмен алынады.

Антибиотиктердің жіктелуінде әртүрлі принциптер қолданылады. Біріншіден антибиотиктерді химиялық құрылышына және қасиеттеріне байланысты жіктейді: 1) пенициллиндер 2) цефалоспориндер 3) макролидтер 4) тетрациклиндер 5) аминогликозидтер 6) хлорамфеникол тобы 7) полимиксиндер 8) линкозаминдер.

Микробтарға қарсы спектрі бойынша келесі топтарға бөлініу мүмкін: 1) грам он микрофлораға әсер етегін антибиотиктер (бензилпенициллиндер, эритромицин тобының препараттары) 2) әсер ету спектрі кең антибиотиктер (цефалоспориндер, тетрациклиндер, левомицетин препараттары, аминогликозидтер) 3) грам теріс микрофлораға әсер етегін антибиотиктер (полимиксиндер).

Антибиотиктер әсеріне байланысты бактериостатикалық (микроорганизмдердің өсіп дамуын тежейтін) немесе бактерицидті (микроорганизмдердің өлімін пайда етегін) эффект көрсетеді.

Антибиотиктер әсер ету механизмдеріне байланысты да бөлінеді: 1) бактериялардың клетка қабырғасының синтезін бұзады (пенициллиндер, цефалоспориндер) 2) цитоплазмалық мембранның өткізгіштігін бұзады (полимиксиндер) 3) клеткаішілік белок синтезін тежейді (тетрациклиндер, левомицетин тобы, аминогликозидтер, макролидтер) 4) РНК синтезін бұзады (рифампицин).

4. Иллюстрациялық материал электронды слайдтар.

5. Эдебиет: қосымша №1

6. Қорытынды құралдары (көрі байланыс):

1. «Антибиотик» терминіне анықтама беріңіз.
2. «Тандамалы антибиотик», «резервтегі антибиотик» түсініктемелеріне анықтама беріңіз.

Дәріс № 13

1. Тақырыбы: Бактерияға қарсы химиялық құрылышы әр түрлі синтетикалық дәрілер

2. Мақсаты: Білім алушыларды химиялық құрылышы әр түрлі синтетикалық дәрілермен таныстыру

3. Дәріс тезистері.

Көптеген синтетикалық дәрілер бактерияларға қарсы активтілікке ие. Синтетикалық препараттар химиялық жолдармен алынады. Оларға сульфаниламидтер, хинолондар, нитрофурандар, нитроимидазолдар жатады. Бұл дәрілер науқастардың антибиотиктерді көтере алмауында, антибиотиктерге тұрақты инфекцияларда және әсер ету спектрін көнегейтіп, тиімділігін жоғарылату мақсатында антибиотиктермен бірге қолданады.

Хинолондар. Олар 3 буынға бөлінеді: 1 буыны – налидикс қышқылы (неграм, невиграмон), оксолиний қышқылы (грамурин); 2 буыны – пипемидин қышқылы (палин, пимидель); 3 буыны (фторхинолондар) – ципрофлоксацин (ципринол, цифин, сифлокс), офлоксацин (таривид), пефлоксацин (абактал, пефлацин), норфлоксацин (нолицин).

Нитрофурандар. Оларға жатады: фурацилин, фуразолидон, фурадонин, нифурател препараттары. Әсер ету механизмі. Нитрофурандар нуклеин қышқылдарымен комплекстер түзеді және микроорганизмдердің редуктазалары көмегімен нитро тобы бөлініп, цитоплазмалық мембранның функцияларын бұзады және микроб қабырғасын жояды. Дозаға байланысты бактерицидті және бактериостатикалық әсер көрсетеді.

Нитрофурандардың ерекшеліктері: макроорганизмнің инфекцияға тұрақтылығын жоғарылатады және әсері ірінді процесте және ұлпаның ыдырау өнімдерінде

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 25 беті
Дәріс кешені	

сақталынады. *Әсер ету спектрі* грам оң аэробтар, кокттар, ішек таяқшасы, сальмонеллалар, шигеллалар, протей, қарапайымдылар (трихомонадалар, лямбилийлер). Спирохеттерге, клостридияларға, хламидияларға аз әсер етеді. Микроорганизмдердің тұрақтылығы баяу дамиды, топ ішінде қыстырылған тұрақтылық пайда болуы мүмкін. Көбінесе нитрофурандар тамақтан соң ішке белгіленеді. Фурацилин, фурагин жергілікті де белгіленеді. Бүйрекпен шығарылады. Енгізу жиілігі тәулігіне 4 рет. *Жанама әсерлері:* нейротоксикалық әсер, алкогольге тұрақтылық төмендейді, диспепсия, аллергиялық реакциялар, тромбоциттердің агрегациясының төмендеуі қан кетулерге әкелу мүмкін, нефротоксикалық әсер, менструальды циклдің бұзылуы. Қоң мөлшерде су, В тобындағы витаминдер, гистаминге қарсы дәрілер енгізу қажет. *Қолдану көрсеткіштері.* Жергілікті – жаралардың, күйіктердің ірінді қабыну процестерін алдын-алу үшін, ПКТ инфекциялары, несеп шығару жолдарының инфекциялары, гинекологиялық инфекциялар.

Басқа химиялық топтың туындылары. 8 – оксихинолин туындылары. Оларға: нитроксолин (5-НОК), энтеросептол жағар майлардың құрамына кіреді). *Әсер ету механизмі.* Микроорганизмдердің фермент жүйесінің активтілігін бұзады. Бактерицидті әсер көрсетеді. *Әсер ету спектрі:* грам теріс микроорганизмдер, яғни сальмонеллалар, шигеллалар, көк ірің таяқшасы, грам оң – стафилококттар, энтерококттар; қарапайымдылар. Микроорганизмдердің тұрақтылығы тез пайда болады. *Нитроксолин.* Тез және жақсы сінірледі. Ұлпаларға және сүйықтықтарға нашар өтеді, бүйрекпен шығарылады, несеп ашық – сары түске боялынады. *Қолдану көрсеткіштері.* Нитроксолин – несеп шығару жолдарының инфекцияларында (пиелонефрит, цистит, уретрит).

Нитроимидазолдар

Бұл топтың негізгі өкілдері: метронидазол (трихопол, флагил, метрогил, клион), тинидазол (фасижин), тиберал (фнидазол). *Әсер ету механизмі.* Нитроимидазолдар микроорганизмдердің ішіне түсіп, олардың редуктазаларының әсерінен жоғары улылық метаболиттер түзілуі нәтижесінде нуклеин қышқылдарының бұзылуыпайда болады. Бактерицидті әсер көрсетеді. *Әсер ету спектрі:* 1) қарапайымдылар (трихомонадалар, лямбилийлер, амебалар, лейшманиялар) 2) анаэробты микроорганизмдер 3) Хеликобактер пилори – асқазан жара ауруының қоздырғышы 4) грам теріс энтеробактериялар. Микроорганизмдердің тұрақтылығы жай дамиды. Нитроимидазолдарды ішке, тік ішекке, қынапқа және күре тамырға енгізуге болады. Барлық ұлпаларға, сүйықтықтарға, сүйектерге, өтке жақсы өтеді. Тинидазол гематоэнцефалды бөгеттен өтеді. Препараттар бүйрекпен, ал тиберал жартылай бауырмен шығарылады. *Қолдануға қарсы көрсеткіштер* – жүктілік кезінде (тератогенді әсер қауіпі). *Жанама әсерлері:* диспепсия, аллергия, полиурия, тетурам тәрізді әсерлер, несептің қызғылт – қоңыр түске боялуы, ұзақ қолданғанда: ОЖЖ және шеткерлік жүйенің закымдануы, лейкопения, кандидоз. *Қолдану көрсеткіштері:* 1) анаэробты инфекциялар (эндокардит, ми абцессі) 2) хирургиялық инфекциялар (аппендицит) 3) қарапайымдылармен пайда болған аурулар: урогенитальды трихомониаз, амебиаз, лямблиоз, тері лейшманиозы 4) асқазан жара ауруы

Хиноксолин туындылары. Бұл топқа хиноксидин және диоксидин препараттары жатады. *Әсер ету спектрі* кен: вульгарлы протей, көк ірің таяқшасы, патогенді анаэробтар, шигеллалар, сальмонеллалар, стафило және стрептококттар. *Хиноксидин* – ішке таблетка түрінде, *Диоксидин* – бұлшық өтке, күре тамырға және жергілікті енгізіледі. Препараттарды тек қана ересектерге және стационарлық жағдайда белгілейді. Улылығы жоғары препараттар. *Жанама әсерлері:* диспепсия, бас ауру, бас айналу, тырысулар, аллергиялық реакциялар. *Қолдану көрсеткіштері:* ауыр ірінді – қабынған инфекциялар (өкпе, бүйрек, өт қабы), сепсис кезінде.

4. Иллюстрациялы материалдар: электронды слайдтар

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SKMA —1979—	SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы		32 беттің 26 беті
Дәріс кешені		

5. Әдебиет: қосымша №1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланыс):

- Сульфаниламидтер негізінде қандай химиялық құрылым жатыр?
- Сульфаниламидтердің механизмі мен әсер ету типі қандай?
- Сульфаниламидтерге қандай талаптар қойылады?

Дәріс № 14

1. Тақырыбы: Паразиттерге қарсы дәрілер

2. Мақсаты: Білім алушыларды паразиттерге қарсы дәрілермен таныстыру

3. Дәріс тезистері. Құрттарға қарсы (антигельминті) дәрілер деп адам ағзасынан құрттардың шығаруына қолданатын дәрілік препраттарды айтамыз. Құрттар үш класқа болінеді: 1) нематодтар (домалақ құрттар). Оларға: аскаридалар (аскаридоз), үшкір құрттар (энтеробиоз), анкилостомидалар (анкилостомидоз), ішек құрттары (стронгилоидоз), филярилер (филяриатоз) жатады 2) цестодалар (жалпак құрттар). Оларға: жалпақ құрт (дифилоботриоз), қаруланған тізбекті құрт (тениоз), қаруланбаған тізбекті құрт (тениаринхоз), кіші тізбек (гименолепидоз), эхинококк (эхинококкоз) жатады 3) trematodалар (сорғыштар). Оларға: метагонимдер (метагонимоз), шистосомалар (шистосомоз), екі ауыздылар (фасциолез, описторхоз, клонорхоз) жатады.

Адамда әртүрлі кластағы гельминттер ішекте немесе одан тыс (бауырда, өт қабында, тері атында, қан мен лимфа тамырларында және т.б.) орналасады. Сондықтан гельминтоздар ішекті және ішектен тыс болып болінеді.

Препаратардың жіктелуі

- Ішек гельминтоздарында қолданатын дәрілер
 - Ішек нематодздарын емдейтін дәрілер: левамизол (декарис), мебендазол (вермокс), пирантел (комбантрин), пиеразин адипинаты, нафтамон (бефения гидроксинафтоат),
 - Ішек цестодздарында қолданатын дәрілер: празиквантель (азинокс), никлозамид (фенасал), аминоакрихин, аскабақ дәндере
- Ішектен тыс гельминтоздарда қолданатын дәрілер
 - Ішектен тыс нематодздарды емдейтін дәрілер: дитразин цитраты (диэтилкарбамазепин цитраты)
 - Ішектен тыс trematodздарды емдейтін дәрілер: празиквантель (азинокс), хлоксил

Нематодздарға қарсы дәрілер. Бұл дәрілер цианидті бояғыштар болып табылады, сондықтан олар құрттардың ұлпалы тыныс алуын бұзады, ұлпаларда АТФ-тің пайда болуын төмендетеді де бұлшық еттердің параличін пайда етеді.

Барлық нематодздар кезінде клиникалық көрініс бірдей: ИКТ функцияларының бұзылуы, аллергиялық реакциялар, анемия. **Левамизол** – аскаридозда, стронгилоидозда және анкилостомидозда тиімділігі жоғары. Аскаридоз кезінде ұйықтар алдында 1 рет белгіленеді. Керекті жағдайда қайта емдеуді 1 аптадан кейін өткізеді. Иммунокуаттандырғыш әсері бар препарат. **Мебендазол**. Әртүрлі гельминттерге қарсы (ең тиімді – энтеробиозда және трихоцефалезда, аскаридозда, анкилостомидозда, стронгилоидозда, ішек цестодздары мен trematodздарында) қолданатын препарат. Энтеробиоз кезінде 1 таблеткадан 1 рет, басқа инвазияларда 3 тәулік бойы тәулігіне 1 таблеткадан 1 рет қабылдайды. **Пирантел** – энтеробиоз, аскаридоз, анкилостомидоз, аз мөлшерде трихоцефалез кезінде тиімді. 3 таблеткадан 1 рет, тәңертенгі тамақтан соң (таблеткаларды жақсылап шайнау керек). **Пиеразин адипинаты** – аскаридоз, энтеробиоз кезінде тиімді. Энтеробиоз кезінде 6-8 дражеден 1 рет. Үшкір құрттарды шығару үшін

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 27 беті
Дәріс кешені	

түнге қарай клизма қойылады. *Нафтамон* – аскариодоз, энтеробиоз, трихоцефалез және анкилостомидоз кезінде қолданады. Диета сақтау және іш айдайтын дәрілерді енгізу қажеті жоқ.. Аш қарынға 5 г-нан тәулігіне 1 рет 3-5 тәулік бойы. Трихоцефалез кезінде 10 таблеткасын тамақ алдында 3-5 тәулік бойы қабылдайды. Жоғарыда аталған препараттардың көбісі ИКТ –нан сінірлімейді. Бірақ құрттармен шырышты қабылтардың зақымдануы кезінде препараттар қанға өтуі мүмкін. Нематодоздарға қарсы дәрілерді қолданғанда диетаны сақтау және іш айдайтын дәрілермен бірге енгізу қажеті жоқ..

Жанама әсерлері: 1) диспепсия 2) бас ауру, бас айналу, әлсіздік, үйқышылдық 3) жатыр бұлшық ет тонусының жоғарылауы (жұктілік кезінде белгіленбейді) 4) препараттар қанға түсетін болса, тератогенді әсер көрсетеді.

Ішек цестодоздарын емдейтін дәрілер. Цестодоздарға қарсы дәрілер құрттардың бұлшық еттерінің уақытша параличін пайда етеді. Цестодоздардың клиникалық көрінісі: симптомдары аз (ИКТ – ның дисфункциясы, аллергиялық реакциялар, анемия).

Фенасал – тениаринхоз, дифилоботриоз, гименолепидоз кезінде тиімді. Тениоз кезінде өте сирек немесе қолданылмайды, себебі цистицеркоз пайда болуы мүмкін. Ол уақытта гельминттердің қорытылуы кезінде олардан ұрықтар шығып, қанмен әртүрлі мүшелер мен ұлпаларға таралуы мүмкін (ми, көз). Аш қарынға 0,25 г-нан 8-12 таблеткаларын тәндертең қабылдайды. *Амиоакрихин* – гименолепидоз кезінде жоғары тиімді. Аш қарынға тәулігіне 1 рет (немесе 30 минут үзілістен кейін 2 рет). Емдеу курсы 3 күндік 3-4 циклден тұрады. *Празиквантель* – цестодоздарды, шистосомоздарды және трематодоздарды емдеуде жоғары әсер көрсететін препарат. Цистицеркоз кезінде активтілігі бар. Мембраналардың Ca^{+2} – ге өткізгіштігін жоғарылатып, параличтің пайда болуына әкеледі. 0,6 г-нан 2-3 таблеткаларын тәулігіне 3 рет қабылдайды. Емдеу курсы 1 тәулік. *Асқабақ дәндері* – активтілігі тәмен, бірақ улылық әсер көрсетпейді және жанама әсер пайда етпейді. Емдеу дозасы дәндердің 500 граммы.

Жоғарыда аталған препараттар ИКТ –нан нашар сінірледі. Препараттардың қанға түсүін азайту үшін, майлы және ет тағамдарын шектету қажет. Цестододоздарға қарсы дәрілердің қолданудың алдында және соында тұзды іш айдайтын дәрілерді белгілейді.

Жанама әсерлері: 1) диспепсия 2) аллергия 3) гипотония, жүрек жетімсіздігі 4) тыныстың тежелуі 5) гиперкинездер, психоз 6) псoriasis 7) тератогенді әсер.

Ішектен тыыс орналасқан құрттарға қарсы *Дитразин цитраты* қолданады. Негізгі емдеуі филяриатоздарға бағытталған. Ішке 1-1,5 таблеткадан тәулігіне 3 рет қабылданады. Емдеу курсы 10 тәулік.

Трематодоздарды емдеуге арналған дәрілер. Бұл топқа хлоксил, празиквантель препараттары жатады. Трематодоздарға қарсы дәрілер сорғыш гельминттердің бұлшық еттерінің қайтымсыз параличін пайда етеді. *Трематододоздардың клиникасы:* бауыр, үйқы безінің зақымдануы. *Хлоксил* – trematododzardarдың барлық түрлеріне әсер етеді. Тамақтан соң 1 сағаттан кейін тәулігіне 3 рет белгіленеді. Емдеу курсы 5 тәулік. *Празиквантель* – trematododzardarға қарсы тиімділігі өте жоғары. 1-2 тәулік тәулігіне 3 рет белгілейді. Кайта емдеу курсының қажеті жоқ.. Екі препаратты да ішке енгізгенде жақсы сінірледі. Қанға празиквантель тез өтеді. Максимальдық концентрациясы 1-2 сағаттан соң жиналады. Биотрансформациясы бауырда өтеді. Бүйрекпен шығарылады. Препараттармен емделген кезде диетаның сақталуы және іш айдайтын препараттардың белгіленуі қажеті бар.

Жанама әсерлері. *Хлоксил* – бауыр өлшемдерінің жоғарылауы, бауыр аймағының ауырсынуы, протеинурия, аритмия, жүрек аймағының ауырсынуы, эозинофилия. *Празиквантель* – кейбір кезде жүрек айну, бас ауру, ауыздағы металлдың дәмінің пайда болуы.

4. Иллюстрациялы материалдар: электронды слайдтар

OÝTÝSTIK-QAZAQSTAN MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 28 беті
Дәріс кешені	

5. Әдебиет: қосымша №1

6. Корытынды сұрақтар (көрі байланыс):

1. Құрттардың қандай түрлерін білесіз?
2. Құрттарға қарсы дәрілер қалай жіктеледі?
3. Құрттарға қарсы дәрілердің әсер ету механизмі қандай?

Дәріс № 15

1. **Тақырыбы: Жіті улануларды дәрілермен емдеудің жалпы ұстанымдары**
2. **Мақсаты:** Білім алушыларды дәрілермен жедел уланудың терапиясының негізгі ұстанымдарымен таныстыру.
3. **Лекция тезистері.** Ауыр жедел уланулар жиі өмірге қауіп көрсететін функциялардың бұзылысына әкеледі, сондықтан элементарлы қомектің шараларын қолдануға тұра келеді. Ұзақ уақыт бойы ессіз жағдайдың болуы және тыныстың тежеленуі бар ауыр улануларда ерте профилактикалық химиотерапияны есепке алу қажет. Қоپтеген жағдайларда сұйықтық және электролиттердің мөлшерін бақылауға алу қажет.

I. Сіңірлуді төмендету шаралары

Бұл шаралардың мақсаты-уландырғыш заттың экспозициясын тоқтату.

Келесі жолдармен улағыш заттар ағзаға түскенде, келесі жағдайларды ұсташа қажет:

- 1/ *удың парентеральды түсүi.* Удың ингаляциясы кезінде таза ауаны беру қажет . Теріге түскен және сіңірлуді жалғастырып жатқан уды сүмен шайып тастау.
- 2/ *удың пероральды түсүi.* Қоپ жағдайда улану пероральды жүреді: емдегендеге алдыңғы кезекте ИҚТ-ғы удың концентрациясын төмендету шаралары жатыр: *A) уландырғыш затты асқазаннан аластату; B) құсықты шақыру*

Құсықты уланған адам ес түсінде жатқанда ғана шақыру керек, бірақ органикалық еріткіштермен, жуғыш заттармен немесе тырысуларды шақыратын және сілтілі заттармен уланғанда шақыруға болмайды.

Құсықты әртүрлі әдістермен шақыруға болады:

- рефлекторлы түрде жұтқыншақтың артқы қабырғасын механикалық тітіркендіру;
- құстывратын дәрілер қомегімен асқазан шырышты қабығын тітіркендіру; бұл кезде латентті период, яғни мерзімді ескеру қажет. Құстывратын дәрі ретіндеге натрий хлоридінің гипертониялық ерітіндісін немесе ипекакуана шырынын қолданады.

B) асқазанды шаю. Асқазанды шаю уланған затты қабылдаған соң 6 сағ аралығында жүргізу қажет

Г) ИҚТ-нан сіңірлуді төмендету. Медициналық көмір- ИҚТ-да қоپтеген улардың концентрациясын төмендететін зиянсыз адсорбент, сондықтан көмір барлық пероральды улануларда қолданады; оны асқазанды тазартқаннан кейін оральды (керек болған жағдайда асқазан зонды арқылы) қолданады. Жанама эффектісі - байланыстырғыш әсер, алайда ол ішкесте удың ұзақ уақыт бойы болуын қамтамасыз етеді, сондықтан көмірді тұзды іш айдайтындармен белгілеу қажет.

Тұзды іш айдайтын құралдар (натрий сульфаты) ішкек пассажын тездетеуді және бұл кезде экспозиция уақытын қысқартады. Сондықтан медициналық көмір секілді тұзды іш айдайтындарды қолдану барлық пероральды улануларда көрсетілген.

Келесі заттармен уланғанда медициналық көмір тиімді емес, ол заттар: күйдіргіш заттар, электролиттер, этанол, этиленгликоль, темір, метанол, цианидтер.

Сіңірлуді төмендететін шаралардың ерекшеліктері:

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 29 беті
Дәріс кешені	

Органикалық еріткіштермен, әсіресе терең ингаляцияланатын ұшқыш қосылыстармен уланғанда, тыныс алудың рефлекторлы параличіне және эпителийдің зақымдануына алып келу мүмкін. Сондықтан органикалық еріткіштермен уланғанда, құсықты шақыруға болмайды. Адсорбент ретінде медициналық көмірге қосымша оральды парафин майын, керек болған жағдайда асқазан зонды арқылы беріледі. Парафин майы ұшқыш қосылыстармен уланғанда адсорбент ретінде у түскеннен кейін салыстырмалы қысқа уақытқа тиімді (дозасы дene массасының кг-на 3-5 мл).

Жұғыш құралдармен улану (детергенттер). Аспирация қауіптілігі көпіршік пайда болғанда жоғары, сондықтан-құсықты шақыруға және асқазанды шаюға болмайды. Пациентке көп су ішкізу керек. Siliconol немесе Dimethylpolysiloх-ды белгілеумен көпіршіктердің пайда болуы төмендейді.

Қышқылдар мен сілтілермен уланғанда теріні және шырышты қабықты жақсылап сумен шаяды. Егер қышқылдар немесе сілтілер жұтылып қалса, перфорация қауіптілігі бар. Сондықтан құсықты шақыруға және асқазанды шаюға болмайды. Қышқылдар және сілтілермен уланғанда – сұт беру қажет. Қышқылдармен уланғанда қосымша антацидтер, үш негізі немесе фосфатты буфер, сілтілермен уланғанда - қосымша әлсіз қышқылдар (1 стакан лимонды немесе 3 ас қасық сірке қышқылы).

II. Улағыш заттың шығарылуын тездету бойынша шаралар: 1) *Форсирленген диурез (ФД)-бүйрек* элиминациясын тездетуге арналған. Оның мақсаты – көп мөлшердегі сүйіктықты шығару. ФД-ің бастауына алғы шарт жеткілікті бүйрек қан ағымы және шумақты фильтрация. Өкпе ісінуі бар ісінүлердің таралу қауіптілігін есепке алу қажет. ФД-ң арқасында қарқынды бақылаудың әсерінен инфузиялық түрде 24 сағат ішінде 20-25 л сүйіктық енгізілу және бөліну мүмкін. Әлсіз органикалық қышқылдарымен уланғанда (мыс. фенобарбитал) бүйрек элиминациясы қосымша несепті сілтілеумен тездетілуге болады (инфузиялық ерітінділерге гидрокарбонат натрийді қосып). Алайда, бұл кезде гипокалиемия қауіпі даму мүмкін; 2) *Улар аззадан гемо-немесе перитониальды диализ* әсерінен тездетіп бөлінеді. Сондай-ақ, көмірдің бөлшектерінде улағыш заттардың экстракорпоральды адсорбциясы (гемоперфузия) жақсы жағынан ұсынылған. Протендердің жоғары молекулалы қосылыстары бар улармен уланғанда плазманың *плазмаферезін* немесе *центрифугирлеуін*, немесе оның фильтрациясын (капилярлы диализатор) қолдануға болады. Алайда, тиімділігі әлі де соңына дейін анықталынбаған. Диализің қолдану көрсеткіші-улану кезінде бүйректің жедел істен шығуы; 3) *Алмасу трансфузиялары* өте ауыр улануларда әсіресе, салицилаттармен, бор қышқылымен немесе қан уларымен (көміртегінің монототығы, метгемоглобин түзгіштермен, гемолитикалық улармен) уланғанда қажетті; 4) *Ішекті асқазан зонды арқылы* шайқағанда, ішекке 1 сағат ішінде литрден жоғары электролит ерітіндісі берілед; 5) Галогенді көмірсулар секілді ұшқыш субстанциялар өкпе арқылы форсирленген гипервентилляциямен шығару қажет. Улағыш заттың элиминациясы газды анализатормен бақылау мүмкін.

III Сінірлген уытты заттың әсерін жою. Егер қандай затпен уланғаны белгілі болса, антидоттардың әсерінен ағзаның детоксикациясын қолданады.

Антидоттар – химиялық заттармен спецификалық улануды емдеу үшін қолданатын құралдар. Оларға фармакологиялық антагонизмнің есебінен немесе химиялық, физикалық әсерлесудің есебінен уды инактивациялайтын заттар жатады. Ауыр металлдармен уланғанда олармен бейуытты комплекстер (мысалы, унитиол, Д-пеницилламин, этилендиаминтетрасірке қышқылын қолданады). Жедел улануларда фармакологиялық антагонистер (антихолинэстеразалық құралдармен уланғанда атропин, налоксон - морфинмен уланғанда) кеңінен қолданады.

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 30 беті
Дәріс кешені	

Фармакологиялық антагонистер улануды пайда еткен заттардың рецепторлерімен конкурентті әрекеттеседі.

IV Жедел уланулардың симптоматикалық емі. Жедел улануды емдеуде маңызды рольді симптоматикалық ем алады. Әсіресе олар спецификалық антидоттары жоқ заттармен уланғанда маңызды мәнгө ие болады.

Бірінші кезекте - өмірге қажетті маңызды функцияларды - қан айналым және тыныс алууды қалпына келтіру. Бұл мақсатпен жүрек гликозидтерін, АҚ-ың денгейін реттейтін заттарды, шеткерлік ұлпалардағы микроциркуляцияны жақсартатын заттарды; жиі оксигенотерапияны және кейде тыныс алууды қуаттандыратын заттарды қолданады. Пациенттің жағдайын ауырлататын жағымсыз симптомдар пайда болғанда, өздеріне сәйкес препараттардың көмегімен жоюға болады. Солай, тырысулады анксиолитик диеゼпаммен жоюға болады. Ми ісінуінде дегидратациялық ем жүргізеді. Ацидозды сөндегендे – натрий гидрокорбанатын, алколозда-аммоний хлоридін қолданады.

V Жедел улануларды алдын алу. Маңызды мақсаты – жедел улануларды алдын алу. Бұл үшін дәрілік құралға рецепт жазу негізделу қажет және оларды үй жағдайында және медициналық мекемелерде дұрыс сақталу қажет. Солай, медикаменттерді тамақ бар шкафтарда және тоңазытқыштарда ұстауға болмайды. Дәрілік құралдар балаларға қол жетпейтін жерде орналасуы қажет. Қолдану мерзімі өтіп кеткен дәрілік құралдарды қолдануға болмайды.

4. Иллюстрациялық материал: электронды слайдтар.

5. Эдебиет: қосымша №1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланыс):

1. «Антидот» терминіне анықтама.
2. Ағзадан удың шығарылуын тездетуге бағытталған көмек беру шаралары.
3. Пероральды қабылдағанда удың сінірлігін төмendetуге арналған шаралар.

Қосымша №1

Әдебиеттер:

Негізгі әдебиеттер:

1. Фармакология :оку құралы = Фармакология : учебное пособие / Г. М. Пичхадзе [т.б.]. - М. : "Литтерра", 2016. - 504 бет
2. Katzung , Bertram G.Basic and Clinical Pharmacology [Text] : textbook / Katzung Bertram G. - 14 nd ed. - [S. l.] : McGraw-Hill education, 2018. - 1250 p.
- 3.Goodman end Gilman's , A. The Pharmacological Basis of Therapeutics [Text] : textbook / Goodman & Gilman's A. ; editor 4.L. L. Brunton . - 13 nd ed. - New York : McGraw-Hill Education, 2018. - 1419 p.
- 5.Whalen Karen Pharmacology : lippincott Illustrated reviews / Karen Whalen ; ed.: Garinda Feild, Rajan Radhakrishnan. - 7th ed. - [s. l.] : Wolters Kluwer, 2019. - 593 p.
- 6.Стикеева, Р. К. Фармакология-1: оқуқұралы / Р. К. Стикеева. - Алматы :Эверо, 2016. - 148 бет.с.
- 7.Харкевич, Д. А. Основы фармакологии: учебник. - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2015. - 720 с.
- 8.Аляутдин, Р. Н. Фармакология : учебник.- М. : ГЭОТАР - Медиа, 2014. - 704 с. :
- 9.Харкевич, Д. А. Фармакология :оқулық. - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2014. - 784 бет.
- 10.Рахимов, К. Д. Фармакология :оқуқұралы. - Алматы : ЖШС "Жания-Полиграф", 2014. - 554 бет.с.
- 11.Орманов, Н. Ж. Фармакология. 1-кітап :оқулық / Н. Ж. Орманов, Л. Н. Орманова. - Алматы :Эверо, 2013. - 656 бет.с.

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 31 беті
Дәріс кешені	

12. Орманов, Н. Ж. Фармакология. 2-кітап : оқулық / Н. Ж. Орманов, Л. Н. Орманова. - Алматы : Эверо, 2013. - 512 бет.с.

13. Фармакология : учебник / под ред. Р. Н. Аляутдина. - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2013. - 832 +эл.

Қосымша әдебиеттер:

1. USMLE Step 1. Pharmacology : Lecturer notes / D. Graig [et. al.]. - New York, 2019. - 321 p. - (Kaplan Medical)
2. Фармакология : нұсқаулық = Фармакология : руководство / Г. М. Пичхадзе [т.б.]. - М. : "Литтера", 2017. - 640 бет с.
3. Машковский М.Д. Лекарственные средства. 16.-е издание. перераб., доп. и испр. М. Новая волна. 2017. – 1216 с.
4. Дәнекерұллар ауруларының фармакотерапиясы: оқулық / З. А. Керимбаева [ж.б.]. - Алматы : Эверо, 2016. - 184 б. с.
5. Микробқа қарсы дәрілердің фармакологиясы: оқу құралы / Т. А. Муминов [ж.б.]; қаз. тіл. ауд. Н. М. Малдыбаева. - Алматы : Литер Принт. Казахстан, 2016. - 552 бет. с.
6. Фармакология антимикробных средств : учеб.пособие / Т. А. Муминов. - Алматы : Литер Принт. Казахстан, 2016
7. Фармакология: руководство к лабораторным занятиям : учеб. пособие / под ред. Д. А. Харкевича. - 6-е изд., испр. и доп. ; Рек. учебно-методическим объединением по мед. и фарм. образованию вузов России. - М.: ГЭОТАР - Медиа, 2014. - 512 с
8. Рахимов, К. Д. Фитофармакология. Фармакология - Тезаурус. : оқу құралы = Фитофармакология. Фармакология - Тезаурус : учеб. пособие. - Алматы: ЖШС "Жания-Полиграф", 2015. – 528
9. Фармакология негіздері және рецептуры : оқулық / М. З. Шайдаров [ж.б.]. - Астана : Акнұр, 2014. - 398 бет. с.
10. Основы фармакологии с рецептурой : учебник / М. З. Шайдаров [и др.]. - Астана : Акнұр, 2014. - 406 с
11. Жаугашева, С. К. Фармакологический глоссарий = Фармакологиялық глоссарий / сөздік = PHARMACOLOGIC GLOSSARY : словарь. - 2-е изд ; Утв. и рек. к изд. Ученым советом КГМУ. - Алматы : Эверо, 2013. - 132 с.
12. Асқорыту ағзалары ауруларының фармакотерапиясы.: оқу құралы/ Н.Ж. Орманов, Г.Ж. Садырханова. 2013.
13. Тыныс алу жолдары ағзалары ауруларының фармакотерапиясы.: оқу құралы/ Н.Ж. Орманов. 2013
14. Орманов, Н. Ж. Жалпы рецептура. Жалпы фармакология : оқуқұралы . - Шымкент : "RISO", 2013. - 76 бет.с.
15. Орманов , Н. Ж. Фармакологический справочник лекарственных препаратов (классификация, номенклатура, механизм действия и показания к применению) : учеб.- методическое пособие. - Алматы :Эверо, 2013. - 138 с.
16. Орманов, Н. Ж. Жалпы рецептура. Жалпы фармакология : оқуқұралы / КР денсаулық сақтау министрлігі; ОҚММА. - Алматы: Эверо, 2012. - 102 бет.с.
17. Орманов, Н. Ж. Фармакотерапия. 1-кітап : оқулық / Н. Ж. Орманов, Л. Н. Орманова. - Шымкент : ЮКГФА, 2012.
18. Орманов, Н. Ж. Фармакотерапия. II-кітап: оқулық / Н. Ж. Орманов, Л. Н. Орманова. - Шымкент : ОҚМФА, 2012

Электронды оқулықтар:

ОҢТҮСТИК-ҚАЗАҚСТАН MEDISINA AKADEMIASY «Оңтүстік Қазақстан медицина академиясы» АҚ	 SOUTH KAZAKHSTAN MEDICAL ACADEMY АО «Южно-Казахстанская медицинская академия»
Фармакология, фармакотерапия және клиникалық фармакология кафедрасы	32 беттің 32 беті
Дәріс кешені	

Асқорыту ағзалары ауруларының фармакотерапиясы. [Электронный ресурс]: Окулык/ Керимбаева З. А., Орманов Н.Ж., Джакипбекова З.К., Орманов Т.Н. Шымкент, 2018ж.
 2.Kharkevitch D. A. Pharmacology [Электронный ресурс]:textbook formedical students / D. A. Kharkevitch. - Электрон.текстовые дан. (83.9МБ). - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2017. - эл. опт. Диск
 3.Фармакология [Электронный ресурс] :оқуқұралы / ред. бас. Г. М. Пичхадзе =
 Фармакология : учебное пособие / под ред. Г. М. Пичхадзе. - Электрон.текстовые дан. (43.0МБ). - М. : "Литтерра", 2016. - 504 бет с.

Электронды ресурстар

Электронная библиотека ЮКМА - <https://e-lib.skma.edu.kz/genres>

Республиканская межвузовская электронная библиотека (РМЭБ) – <http://rmebrk.kz/>

Цифровая библиотека «Aknurpress» - <https://www.aknurpress.kz/>

Электронная библиотека «Эпиграф» - <http://www.elib.kz/>

Эпиграф - портал мультимедийных учебников <https://mbook.kz/ru/index/>

ЭБС IPR SMART <https://www.iprbookshop.ru/auth>

информационно-правовая система «Зан» - <https://zan.kz/ru>

Cochrane Library - <https://www.cochranelibrary.com/>